

Η ΕΓΚΑΘΙΔΡΥΣΗ ΤΗΣ «ΝΕΑΣ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑΣ ΘΡΗΣΚΕΙΑΣ»

του Πρωτοπρ. Κυριακού Τσουρού,
Γραμματέως της Σ. Έ. επί των αίρέσεων

(α' μέρος)

Η «Νέα Έποχή του Ύδροχόου» είναι γέννημα και θρέμμα της Θεοσοφικής Σχολής της αποκρουφίστριας Έλενας Πέτροβνας Μπλαβάτσκι. Τόν όρο αυτό μέ –τήν σημερινή του έννοια- χρησιμοποιεί και ή «σχισματική» θεοσοφίστρια-αποκρουφίστρια **Αλίκη Μπέϊλυ (Beiley)**¹, ήδη από τό 1920. Τά «μηνύματα», πού όπως ύποστηρίζει, έλάμβανε ή Μπέϊλυ δηθεν από ένα Δάσκαλο, όνομαζόμενο «ό Θιβετιανός» (μαθητής κατά την θεοσοφική διδασκαλία του Dywal Khul), τά κατέγραψε σέ μία σειρά βιβλίων της, μεταξύ των οποίων είναι και τό βιβλίο μέ τόν τίτλο «**Η έπανεμφάνισις του Χριστού**». Στά «μηνύματα» αυτά συμπεριλαμβάνεται και ή έντολή για την ανάγκη έγκαθίδρυσης μιās «Νέας Παγκόσμιας Θρησκείας», πού νά συνάδει και νά έναρμονίζεται μέ τίς δοξασίες και τά «πιστεύματα» της «Νέας Έποχής του Ύδροχόου». Αυτή ή «Νέα Παγκόσμια Θρησκεία» θά συνοδεύει την «έπανεμφάνισις του Χριστού της Νέας Έποχής» και κατά συνέπεια θά άσκειται από τους “πιστούς” του, αντικαθιστώντας κάθε άλλη θρησκεία και λατρεία πού άσκειται σήμερα.

Ό «Χριστός» της «Νέας Παγκόσμιας Θρησκείας»

Προτού όμως προχωρήσουμε, για νά δούμε ποιά θά είναι, κατά την Μπέϊλυ, αυτή ή «Νέα Παγκόσμια Θρησκεία», πρέπει, νά έπισημάνουμε ότι ό θεοσοφικός «Χρι-

στός» της Μπέϊλυ -ό «Χριστός» της «Νέας Παγκόσμιας Θρησκείας»- ουδεμία σχέση έχει μέ τόν Άληθινό Χριστό, τόν Ίησού Χριστό των Ευαγγελίων. Ό «Χριστός» της Μπέϊλυ είναι μιá καθαρά νεοεποχίτικη-αποκρουφιστική έκδοχή του Χριστού, είναι ό «Ύδροχοϊκός Χριστός». Ό «Χριστός» δέν είναι πλέον πρόσωπο, αλλά μιá κατάσταση, ή «χριστική κατάσταση ή συνείδησις». Στο πιο πάνω βιβλίο της γράφει: «Υπάρχει μιá διαρκώς μεγεθυνομένη και αναπτυσσομένη πίστη ότι, εντός μας υπάρχει ό Χριστός, όπως υπήρχε και εντός του Διδασκάλου Ίησού και ή πίστις αυτή θά μεταβάλη τά πράγματα του κόσμου, και όλόκληρη την στάση της ανθρωπότητας απέναντι της ζωής»². Και σέ άλλο βιβλίο της γίνεται πιο σαφής: «Η ιδέα ενός προσωπικού Χριστού πρέπει νά εκλείψει και νά αντικατασταθεί από τόν Χριστό σαν ζωή και έλπίδα για όλους μας»³.

Στήν ίδια γραμμή βρίσκεται, βεβαίως, και ή «προκάτοχος» της Μπέϊλυ στην Θεοσοφία Έλενα Πέτροβνα Μπλαβάτσκι. Και γι' αυτήν, ό «Χριστός» είναι ό «κοσμικός Χριστός» και βρίσκεται μέσα σέ κάθε άνθρωπο. «Ό Χριστός», λέει ή Μπλαβάτσκι, «-ό άληθινός έσωτερικός ΣΩΤΗΡ- δέν είναι άνθρωπος, αλλά ή ΘΕΙΑ ΧΑΡΗ μέσα σέ κάθε άνθρωπινη ύπαρξη»⁴. «Ό όρος “Χριστός” ή “χριστική κατάσταση”», συνεχίζει, «ήταν πάντοτε συνώνυμος μέ τόν όρο “Μαχατμική κατάσταση”, δηλαδή ένωση του ανθρώπου

1. Απεχώρησε από την Θεοσοφία τό 1922 και ίδρυσε άλλες οργανώσεις, όπως την «Lucis Trust», την «Παγκόσμια Καλή Θέληση», την «Σχολή Αρκέην» και τά «Τρίγωνα».

2. Άλ. Μπέϊλυ Η έπανεμφάνισις του Χριστού, σ. 39.

3. Της ίδιας, Από την Βηθλεέμ στον Γολγοθά, σ. 316.

4. Έλ. Μπλαβάτσκι, Ό έσωτερικός χαρακτήρας των Ευαγγελίων, σελ. 12.

μέ τῆ θεία ἀρχή μέσα του. Ὅπως λέει ὁ Παῦλος (Εφεσ. 3,17): “κατοικήσαι τόν Χριστόν διά τῆς πίστεως ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν”. Πού σημαίνει, “ὥστε νά βρεῖτε τόν Χριστό μέσα στόν ἐσωτερικό σας ἄνθρωπο μέσω τῆς γνώσεως καί ὄχι μέσω τῆς πίστεως”» (sic)⁵.

Ἡ «χριστική» αὐτή κατάσταση καταλαμβάνεται κατά καιρούς ἀπό «Παγκόσμιους Ἀβατάρους» ἢ «Σωτήρες», ἕνας ἀπό τούς ὁποίους ὑπῆρξε καί ὁ Ἰησοῦς Χριστός, κατά τήν «Ἐποχή τῶν Ἰχθύων». Σήμερα ὁμως ἄλλος εἶναι ὁ «ζῶν Χριστός», τόν ὁποῖον ἀποδέχεται καί κηρύττει ἡ «Νέα Ἐποχή». Γράφει ἡ Μπέϊλυ ἐν προκειμένῳ: «Ὅ,τι πρέπει νά μᾶς ἀπασχολήσῃ εἶναι ὁ ζῶν, ὁ ἐν δράσει, ὁ σκεπτόμενος Χριστός καί νά ἐνθυμούμεθα πάντοτε ὅτι ἡ ἱστορία τοῦ Εὐαγγελίου εἶναι αἰωνίως ἀληθής καί ὅτι χρειάζεται μόνον νά ἐρμηνευθῇ ἐκ νέου, ὑπό τό φῶς τῆς θέσεώς της εἰς τήν μακράν διαδοχήν τῶν θείων ἀποκαλύψεων. Μέρος αὐτῆς τῆς συνεχείας ἀποτελεῖ ἡ πρό δύο χιλιάδων ἐτῶν ἀποστολή Του ἐπί τῆς γῆς καί δέν ἀποτελεῖ ἱστορίαν χωριστήν, ἄσχετον μέ τό παρελθόν, πού ὑπογραμμίζει ἀπλῶς μίαν 33ετῆ περίοδο, χωρίς νά παρέχῃ καμμίαν σαφῆ ἐλπίδα διά τό μέλλον»⁶.

Τελικά, ὁ νεοεποχίτικος «Χριστός» τῆς Μπέϊλυ εἶναι ἕνας «Παγκόσμιος Ἐκπαιδευτής καί αἱ Ἐκκλησίαι εἶναι ἀπλῶς μία ἀπό τάς ὁδοῦς διδασκαλίας τάς ὁποίας θά χρησιμοποίησῃ»⁷. «Ὑπό ἔποψιν θρησκείας μπο-

ρεῖ νά εἶναι Χριστιανός ἢ Βουδδιστής ἢ καί νά μὴν ἔχῃ καμμίαν ἀπολύτως θρησκείαν»⁸. Πάντως, ἡ ἔλευσή του «ἀποτελεῖ ἕνα πνευματικόν συμβάν, πού ἔρχεται πρὸς ἡμᾶς διά νά ἐπιφέρῃ μεγάλας μεταβολάς ἢ μεγάλας ἐπανορθώσεις, διά νά ἐγκαινιάσῃ ἕνα νέον πολιτισμόν»⁹.

Αὐτός ὁ «Χριστός» θά εἶναι ὁ νέος «Ἀβατάρ», πού ἔρχεται γιά νά ἐγκαθιδρύσῃ τήν «Νέα Παγκόσμια Θρησκεία», στήν ὁποία θά συγχωνευθοῦν ὅλες οἱ θρησκείες. «Ὁ Χριστός δέν ἔχει θρησκευτικούς φραγμούς εἰς τήν συνειδήσιν Του. Δέν Τόν ἐνδιαφέρει ποίαν πίστιν ἀκολουθεῖ ὁ ἄνθρωπος». Καί τοῦτο διότι μέχρι τώρα καί «ἐπί δύο χιλιάδες ἔτη ὑπῆρξεν ὁ ὑπέρτατος Ἀρχηγός τῆς Ἀοράτου Ἐκκλησίας, τῆς Πνευματικῆς Ἱεραρχίας, ἡ ὁποία ἀπαρτίζεται ἀπό μαθητάς ἐξ ὅλων τῶν θρησκειῶν»¹⁰.

Αὐτός ὁ «Χριστός» εἶναι ὁ «Ἀναμενόμενος» τῆς «Νέας Ἐποχῆς», πού ταυτίζεται μέ τόν Μαϊτρέγια, τόν Βοδδισιάττβα ἢ τόν Ἰμάμ Μαχντί. Ὁ «Χριστός» πού θά ἔλθῃ, λέει, «δέν θά εἶναι ὅπως ὁ Χριστός πού (κατά τό φαινόμενον) μᾶς ἐγκατέλειψε. Δέν θά εἶναι ὁ “ἄνθρωπος τῶν θλίψεων”, δέν θά εἶναι μιὰ σιωπηλή, στοχαστική φυσιογνωμία· θά εἶναι ὁ Κῆρυξ λόγων πνευματικῶν, πού δέν θά ἔχουν ἀνάγκην ἐρμηνείας καί οὔτε θά τούς δοθῇ ἐσφαλμένη ἐρμηνεία, διότι Ἐκεῖνος θά εἶναι παρῶν διά νά ὑποδεικνύῃ τήν ἀληθῆ ἔννοιαν... Ἐπί δύο χιλιάδες ἔτη ὑπῆρξεν ὁ ὑπέρτατος Ἀρχηγός τῆς Ἀοράτου Ἐκκλησίας, τῆς Πνευματικῆς Ἱεραρχίας, ἡ ὁποία ἀπαρτίζεται ἀπό μαθητάς ἐξ ὅλων τῶν θρησκειῶν. Αναγνωρίζει καί ἀγαπᾷ ἐκείνους οἱ ὁποῖοι δέν εἶναι μέν Χριστιανοί, ἀλλ’ οἱ ὁποῖοι διατηροῦν τήν πίστιν των πρὸς τούς ἰδρυτάς τῆς θρησκείας των, τόν Βούδδαν, τόν Μωάμεθ καί ἄλλους»¹¹.

5. Αὐτόθι σ. 30. Μέ τίς θεοσοφικές θέσεις ταυτίζονται καί οἱ Ροδόσταυροι:

«Πρῶτα ἀπ’ ὅλα», γράφουν, «πρέπει νά ἐπανεέλθουμε σ’ ἕνα παλιό θέμα καί νά δηλώσουμε ξανά ὅτι ὁ Χριστός δέν εἶναι ἕνας Ἱεροφάντης μεγαλοπρεποῦς ἀναστήματος πού διαμένει κάπου ἔξω ἀπό τό χονδροειδῆ ὑλικό κόσμο. Κατά πρῶτο λόγο εἶναι ἕνα ἀπρόσωπο, ἀπεριόριστο ὄν πού ἐκδηλώνεται σάν Φῶς, Δύναμη, Ἰσχυρό πεδίο Ἀκτινοβολίας», Rijkenbrgh J.V., Ὁ ἐρχόμενος νέος ἄνθρωπος, σ. 30.

6. Ἀλ. Μπέϊλυ, Ἡ ἐπανεμφάνισις τοῦ Χριστοῦ, ἐνθ. ἀνωτ., σσ. 69-70.

7. Αὐτόθι, σ. 20.

8. Αὐτόθι, σ. 21.

9. Αὐτόθι, σ. 10.

10. Αὐτόθι, σ. 65.

11. Αὐτόθι.

Αυτός λοιπόν ο «Χριστός» ἔρχεται γιὰ νὰ ἐγκαθιδρύσει τὴν «Νέα Παγκόσμια Θρησκεία».

Τὰ χαρακτηριστικά τῆς «Νέας Παγκόσμιας Θρησκείας»

Ποιά ὅμως θὰ εἶναι τὰ κύρια χαρακτηριστικά αὐτῆς τῆς «Νέας Παγκόσμιας Θρησκείας» καὶ ποιοὶ οἱ τρόποι τῆς ἐπικράτησής της; Ἐδῶ θὰ περιοριστοῦμε μόνο στὰ ὅσα γράφει ἡ Ἄλ. Μπέϊλυ στό πιό πάνω βιβλίο της (ὑπάρχουν βέβαια καὶ πλήθος ἄλλων παρομοίων κειμένων ἐκφραστῶν τῆς «Νέας Ἐποχῆς»).

Πρωτίστως, πρέπει νὰ ποῦμε ὅτι γιὰ τὴν «Νέα Ἐποχή», γενικῶς, ἡ δισχιλιετής ἐποχή τοῦ Χριστιανισμοῦ θεωρεῖται ὡς ἐποχή περιορισμοῦ, στενότητος, κυριαρχίας τῶν ἐντολῶν, καταπίεσης, πολέμων, δίωξης τῶν ἐλεύθερα σκεπτομένων ἀνθρώπων καὶ καταστροφῆς τῆς φύσης. Μὲ τὴν «Νέα Ἐποχή τοῦ Ὑδροχόου» εἰσερχόμαστε στὴν ἐποχή τοῦ φωτός, τῆς ἁρμονίας, τῆς δικαιοσύνης, «τῆς ἀδελφότητος, τῆς συναδελφότητος, τῆς παγκοσμίου συνεργασίας καὶ μιᾶς εἰρήνης, ἡ ὁποία νὰ βασιζέται εἰς ὀρθὰς μεταξύ τῶν ἀνθρώπων σχέσεις»¹². Ὅλη αὐτή ἡ «ἰδανική» κατάσταση θὰ ἐπιτευχθεῖ μὲ τὴν ἐγκαθίδρυση τῆς «Νέας Παγκόσμιας Θρησκείας», ἡ ὁποία θὰ ἔχει τὰ χαρακτηριστικά τὰ ἀπαραίτητα γιὰ τὴν δημιουργία μιᾶς «νέας συνείδησης».

Ὁ «Χριστός», μαζί μὲ τὴν «Πνευματικὴ Ἱεραρχία», τῆς ὁποίας ἡγεῖται, δὲν θὰ καταστρέψουν «ὅλα ὅσα ἡ ἀνθρωπότης ἔχει θεωρήσει μέχρι τοῦδε ὡς "ἀναγκαῖα διὰ τὴν σωτηρίαν"... Ὅταν θὰ ἐμφανισθῇ καὶ πάλιν ὁ Χριστός, τὰ ἐπουσιώδη ἀσφαλῶς θὰ ἐκλείψουν θὰ παραμείνουν ἐκεῖνα πού θεμελιώνουν τὴν πίστιν, ἐπὶ τῶν ὁποίων θὰ κατορθώσῃ Αὐτός νὰ ἀνεγείρῃ τὴν νέαν ἐκείνην παγκόσμιον θρησκείαν, πού ὅλοι οἱ

ἄνθρωποι ἀναμένουν»¹³.

Ὡς «ἐπουσιώδη», ἡ Μπέϊλυ θεωρεῖ καὶ χαρακτηρίζει, βεβαίως, τὰ οὐσιώδη χαρακτηριστικά κάθε θρησκείας καὶ ἰδιαζόντως τοῦ Χριστιανισμοῦ, στὴν κατάργηση τῶν ὁποίων στοχεύει. Ἀπὸ τὴν ἄλλη πλευρά, ὡς «ἐκεῖνα πού θεμελιώνουν τὴν πίστιν» οὐσιαστικά ἐννοεῖ τό συγκρητιστικὸ ἀποτελεσμα τῆς συγχώνευσης διαφόρων θρησκευτικῶν «πίστεων» καὶ «παραδόσεων», πού συμφωνοῦν μὲ τίς ἀποκρυφιστικὲς δοξασίες τῆς «Νέας Ἐποχῆς».

Κατὰ τὴν Μπέϊλυ, ὅπως καὶ γιὰ κάθε θεοσοφικὴ καὶ ἀποκρυφιστικὴ ομάδα, ὅλες οἱ θρησκείες καὶ οἱ «παραδόσεις» εἶναι ἴδιες. Εἶναι «ἀτραποί», διαφοροτικά μονοπάτια, πού ξεκινοῦν ἀπὸ τὴν ἴδια «πηγή» καὶ καταλήγουν στό ἴδιο ἀποτέλεσμα. Γράφει χαρακτηριστικά ἡ Μπέϊλυ: «Αἱ Ἐκκλησίαι τῆς Δύσεως ἐπίσης, χρειάζονται καὶ αὐταὶ ν' ἀντιληφθοῦν ὅτι, κατὰ βάσιν, δὲν ὑπάρχει εἰμὴ μία καὶ μόνη Ἐκκλησία, πλὴν δὲν εἶναι ἀνάγκη ἡ μία αὐτὴ Ἐκκλησία νὰ εἶναι ὁ ὀρθόδοξος Χριστιανικὸς θεσμός· ὁ Θεὸς ἐργάζεται κατὰ τρόπους πολλούς, διὰ πολλῶν πίστεων καὶ διὰ πολλῶν θρησκευμάτων· διὰ τῆς ἐνώσεώς των θ' ἀποκαλυφθῇ ἡ πληρότης τῆς ἀληθείας. Αὐτός εἶναι ἓνας ἀπὸ τοὺς λόγους πού ἐπιβάλλουν τὴν ἐξάλειψιν τῶν ἐπουσιωδῶν διδασκαλιῶν καὶ, μὲ τὴν ὑπογράμμισιν ἐκείνων πού ἐνισχύουν τὴν ἐνότητά των, θ' ἀποκαλυφθῇ ἡ πληρότης τῆς ἀληθείας. Αὐτό ἀκριβῶς θὰ κάμῃ ἡ νέα παγκόσμιος θρησκεία καὶ ἡ ἐπιτελέσις αὐτοῦ τοῦ ἔργου θὰ προχωρήσῃ γρήγορα μὲ τὴν ἐπανεμφάνισιν τοῦ Χριστοῦ»¹⁴.

Καὶ σὲ ἄλλο βιβλίο της ἡ Μπέϊλυ ἐπαναλαμβάνει: «Οἱ ἐκπρόσωποι ὅλων τῶν πίστεων συναντῶνται σήμερα γιὰ νὰ συζητήσουν τὴν δυνατότητα εὐρέσεως μιᾶς βάσεως τέτοιας παγκοσμιοῦτος καὶ ἀλήθειας πάνω

12. Αὐτόθι, σ. 160.

13. Αὐτόθι, σ. 153.

14. Αὐτόθι, σ. 170.

στήν οποία νά μποροῦν νά ἐνωθοῦν ὅλοι οἱ ἄνθρωποι καί στήν οποία νά μπορεῖ νά βασιθεῖ ἡ ἐρχόμενη παγκόσμια θρησκεία»¹⁵.

Συνοψίζοντας τίς θέσεις τῆς Μπέϊλυ, ὁ π. Ἀντώνιος Ἀλεβιζόπουλος, γράφει: «Πίσω λοιπόν, ἀπό κάθε θρησκεία, χριστιανική, βουδιστική, μωαμεθανική, ροδοσταυρική, θεοσοφική, ἀποκρυφιστική, κρύβεται ἡ ἴδια “Πηγὴ” καί ἡ ἴδια “Σοφία”. Ἡ καθεμιὰ ἀπό αὐτές ἀποτελεῖ ξεχωριστό δρόμο, πού προσαρμόζεται στήν ἰδιοσυγκρασία τοῦ καθενός. Γι’ αὐτό, καί οἱ “ἐρευνητές τῆς ἀληθείας”, καθὼς προχωροῦν, “ἐξαλείφουν ὅ,τι εἶναι ἐπουσιῶδες”, καταλήγουν σέ “ἓνα ἐσώτερο σῶμα ἀληθειῶν, πού εἶναι τό ἴδιο σέ κάθε θρησκεία”. Αὐτό ἡ κίνηση τό ἀποκαλεῖ “ἀποκρυφισμό” καί “ἐπιστήμη ἐκείνου πού εἶναι κρυμμένο καί καλυμμένο”»¹⁶.

Ἡ Μπέϊλυ καταγράφει στό βιβλίο της καί πῶς ὀραματίζεται τήν «Νέα Παγκόσμια Θρησκεία»: «Οραματιζόμεθα ὡσαύτως μίαν νέαν καί ζωτικήν παγκόσμιον θρησκείαν, μίαν πίστιν καθολικήν ἢ ὅποια θά ἔχη τὰς ρίζας της εἰς τό παρελθόν, ἀλλά θ’ ἀποσαφηνίζη τήν ἀνατέλλουσαν νέαν ὠραιότητα καί τήν ἐπερχομένην ζωτικήν ἀποκάλυψιν»¹⁷.

Στήν διαδικασία γιά τήν ἐγκαθίδρυση τῆς «Νέας Παγκόσμιας Θρησκείας» θεμελιώδη ρόλο διαδραματίζει ἡ «Πνευματική Ἱεραρχία». Ὅσοι ἀποτελοῦν αὐτή τήν «Πνευματική Ἱεραρχία» εἶναι οἱ «Πνευματικοὶ Ἐκτελεσταὶ τοῦ Σχεδίου τοῦ Θεοῦ» καί εἶναι ἐνταγμένοι στόν «Νέον Ὁμιλον Ἐξυπηρετητῶν τοῦ Κόσμου... Ἄλλοι Τούς ὀνομάζουν Πνευματικήν Ἱεραρχίαν, ἄλλοι

Κατοικίαν τοῦ Φωτός, Κέντρον ὅπου εὐρίσκονται οἱ Διδάσκαλοι τῆς Σοφίας, Μεγάλην Λευκὴν Στοάν»¹⁸.

Στήν προσπάθεια αὐτή, λέει ἡ Μπέϊλυ, πρέπει νά ἐπιδιωχθεῖ, ἀφ’ ἑνός μὲν, ἡ ἀλλαγὴ τῆς περὶ Θεοῦ ἰδέας, τήν ὅποια μέχρι σήμερα διδάσκει στοὺς ἀνθρώπους ἡ Ἐκκλησία καί ἡ ἀποδοχὴ τῆς «συνεχείας τῆς θείας ἀποκαλύψεως» καί, ἀφ’ ἑτέρου, ἡ παραδοχὴ «τοῦ Νόμου τῆς Ἀναγεννήσεως καί τοῦ Νόμου τῆς Αἰτίας καί τοῦ Ἀποτελέσματος», δηλαδή τῆς ἰνδουϊστικῆς καί νεοεποχίτικης δοξασίας τῆς μετενσάρκωσης καί τοῦ κάρμα¹⁹.

Κατὰ τήν Μπέϊλυ, ἤδη ἀπὸ τίς μέρες της (πέθανε τό ἔτος 1949) ἡ σημερινὴ ἀνθρωπότητα ἔχει κατάλληλα προετοιμασθεῖ, ὥστε νά ἀποδεχθεῖ αὐτή τήν «Νέα Παγκόσμια Θρησκεία»: «Βραδέως σήμερον, ἡ ἰδέα μιᾶς παγκοσμίου θρησκείας καί ἡ ἀνάγκη τῆς ἐμφανίσεώς της, γίνεται εὐρέως ἐπιθυμητὴ καί ἐργασία συντελεῖται διὰ τήν πραγματοποίησίν της. **Ἡ συγχώνευσις τῶν πίστεων ἀποτελεῖ τώρα ἔδαφος συζητήσεων. Τῆς νέας παγκοσμίου θρησκείας τὰ βάρη θά τὰ καθορίσουν ὅσοι ἐργάζονται εἰς τόν τομέα τῆς θρησκείας.** Αὐτό εἶναι τό ἔργον στοργικῆς συνθέσεως καί θά ὑπογραμμίξη τήν ἐνότητα καί τήν συναδελφότητα τοῦ πνεύματος. Ἡ ὁμάς αὐτῆ ἐργατῶν, εἶναι, ὑπὸ ὠρισμένην ἔννοιαν ἀγωγός τῆς δραστηριότητος τοῦ Χριστοῦ, τοῦ Παγκοσμίου Ἐκπαιδευτοῦ. Τὴν ἐξέδραν τῆς νέας παγκοσμίου θρησκείας θά τὴν κατασκευάσουν πολλαὶ ὁμάδες, αἱ ὅποια ἐργάζονται ὑπὸ τὰς ἐμπνεύσεις τοῦ Χριστοῦ»²⁰.

(στό ἐπόμενο τό τέλος)

15. Αλ. Μπέϊλυ, Ἀπὸ τῆ Βηθλεέμ στόν Γολγοθᾶ, ἐνθ. ἄνωτ., σσ. 12-13.

16. π. Ἀντ. Ἀλεβιζοπούλου, Ὁ Ἀποκρυφισμὸς στό φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας, τ. ΣΤ', σ. 151.

17. Αλ. Μπέϊλυ, Ἡ ἐπανεμφάνισις τοῦ Χριστοῦ, ἐνθ. ἄνωτ., σ. 160.

18. Αὐτόθι, σ. 158.

19. Αὐτόθι, σ. 156.

20. Αὐτόθι, σ. 169, (ἡ ὑπογράμμισις δική μας).

ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ ΣΤΗ ΔΕΚΑΕΤΙΑ ΤΟΥ 1990

του π. Αντωνίου Αλεβιζοπούλου (†)¹

(η' μέρος)

β) Θρησκευτική σύγχυση

Ένα δεύτερο χαρακτηριστικό του νέου πολιτισμού είναι ή θρησκευτική σύγχυση.

Πολλές ομάδες καλλιεργούν συστηματικά και μέ όλα τά μέσα τήν άποψη πώς υπάρχει μόνο μία αλήθεια, ένω οί τρόποι προσέγγισής της είναι πολλοί. Πίσω από τίς διάφορες θρησκείες υπάρχει ένότητα σκοποῦ· μόνο ή «άτραπός» αλλάζει. Έτσι, τά όμολογιακά και θρησκευτικά όρια έξαφανίζονται και μαζί μ' αυτά τό σταθερό σημείο αναφορᾶς, από τό όποιο θά μπορούσε κανείς νά κρίνει τή γνησιότητα κάθε νέου ρεύματος πού προβάλλεται. σάν «έναλλακτική λύση» και μάλιστα μέ απόλυτη άπαίτηση.

Κατά τή νέα δεκαετία προβλέπεται ή αύξηση τής πνευματικής αναστάτωσης στό θρησκευτικό πεδίο· ή σύγχυση πού παρατηρείται παίρνει έκφραση ήδη και στά μορφωτικά προγράμματα τών διαφόρων χριστιανικών όμολογιών, αλλά και στό δικό μας χώρο. Άν κανείς δεϊ τά μορφωτικά προγράμματα μερικων φορέων θά αντιληφθει αυτό τό γεγονός.

Άς δοῦμε τώρα μερικά συγκεκριμένα παραδείγματα πού ένισχύουν αυτή τή σύγχυση.

1. Τό ρεύμα τής «Νέας Έποχῆς».

Οί διάφορες ομάδες πού κινούνται σ' αυτό τό χώρο, γκουρουϊστικές, θεοσοφικές, νεογνωστικές, ψυχολατρείες κ. ά. δέν παρουσιάζονται μέ αντιχριστιανικό πρό-

σωπο. Στή χώρα μας πολλές από αυτές ίσχυρίζονται πώς είναι όρθόδοξες και ότι οί τεχνικές τους βοηθοῦν τούς άνθρωπους νά πλησιάσουν περισσότερο τόν Χριστό και τήν Έκκλησία.

Μερικές από αυτές δέν διστάζουν νά καλέσουν και όρθόδοξους ίερείς νά κάνουν άγιασμό στά άγροκτήματά τους και στή συνέχεια νά δημοσιεύσουν τίς σχετικές φωτογραφίες στά έντυπά τους για νά «άποδείξουν» πώς καλύπτονται πνευματικά από τήν Έκκλησία. Αυτό συνέβη λόγω χάρη μέ τήν όργάνωση «Άρμονική Ζωή», πού καλύπτεται πνευματικά από τόν γκουρού Σάϊ Μπάμπα.

Τό γεγονός αυτό ένισχύει βέβαια τή σύγχυση ανάμεσα στους άνύποπτους πολίτες, πού καταφεύγουν σέ τέτοιες όργανώσεις μέ τή «βεβαιότητα» πώς τουλάχιστον δέν είναι αντιχριστιανικές.

Άλλη παρόμοια κίνηση, πού ταυτόχρονα είναι και πολιτικό κόμμα συμπλέκεται μέ άποκρυσφιστικές ομάδες. Και όμως στό ραδιοφωνικό της σταθμό μεταδίδονται και χριστιανικά κείμενα, μαζί μέ έκπομπές για τό κάρμα και τή μετενσάρκωση, τήν όποια σώνει και καλά πολλές όργανώσεις χαρακτηρίζουν «χριστιανική διδασκαλία». Έτσι οί άστήρικτοι χριστιανοί, βαθμιαία, εγκαταλείπουν τή χριστιανική έλπίδα, πού είναι τό «προσοδικῶ ανάσταση νεκρων και ζωην του μέλλοντος αιωνος» και έγκολπώνονται άσιατικές δοξασίες.

Μία άλλη κίνηση, ό «Έσωτερικός Χριστιανισμός» του Δ. Δώριζα, πού ίσχυριζόταν πώς είναι ό «Χριστός» (Άβατάρ) τής «Νέας Έποχῆς», άποστέλλει τίς έκδόσεις

1. Από τό άνέκδοτο έργο του: «Διαβρωτική Έπίδραση των "Αίρέσεων". Αντιαιρετική ποιμαντική στή δεκαετία του 1990».

της σέ ήγετικά στελέχη τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας καί στή συνέχεια δημοσιεύει τίς ἐπιστολές τους, πού εὐχαριστοῦν γιά τήν ἀποστολή καί ἀπονέμουν τήν εὐλογία τους. Μ' αὐτό τόν τρόπο ἐνισχύεται ἀσφαλῶς ἡ θρησκευτική σύγχυση.

Κάτι ἀνάλογο συμβαίνει μέ ἄλλες κινήσεις πού χρησιμοποιοῦν ὀνόματα ἁγίων τῆς Ἐκκλησίας μας, ὅπως τοῦ ἁγίου Κωνσταντίνου (Τάγμα τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου), τοῦ ἁγίου Διονυσίου (Τάγμα τοῦ Ἁγίου Διονυσίου), τοῦ ὁσίου Παταπίου (Ομακοεῖο) κ. ἄ., πού φέρνει ἀσφαλῶς σύγχυση στό λαό.

Ἡ ἐνεργός συμμετοχή σέ κινήσεις, ὅπως αὐτές πού ἀναφέραμε προηγουμένως, ἐπηρεάζει τό φρόνημα τῶν στελεχῶν τῆς Ἐκκλησίας, πράγμα πού ὑπάρχει κίνδυνος νά λάβει ἔκφραση καί σέ ἐπίσημα κείμενα. Οἱ ἐκκλησιαστικοί αὐτοί φορεῖς δέν ἀντιλαμβάνονται ὅτι προσλαμβάνουν ξένα στοιχεία ἢ ἀκόμη καί ὀρολογία ἀσυμβίβαστη μέ τή χριστιανική εἰκόνα τοῦ ἀνθρώπου. Αὐτό ἐνισχύει ἀκόμη τή θέση τῶν ὁμάδων τῆς «Νέας Ἐποχῆς», οἱ ὁποῖες ὑποστηρίζουν: «Εἴμαστε χριστιανοί καί στόχος μας εἶναι νά βοηθήσουμε τήν Ἐκκλησία».

Ὅσοι συμμετέχουν σ' αὐτές τίς κινήσεις δέν ἀντιλαμβάνονται πώς βασικό χαρακτηριστικό τῶν ὁμάδων τῆς «Νέας Ἐποχῆς» εἶναι ἡ πίστη στήν «αὐτοεξέλιξη» τοῦ ἀνθρώπου καί ἐπομένως ἡ ἄρνηση τῆς ἐν Χριστῷ σωτηρίας. Ἴσως δέν ἀντιλήφθηκαν πώς οἱ ὁμάδες αὐτές, πού μιλοῦν γιά ἀνεκτικότητα καί ἀλληλοσεβασμό τῶν θρησκείων οὐσιαστικά εἶναι μὴ ἀνεκτικές καί ἀπόλυτα δογματικές. Ἀνέχονται, τή χριστιανική πίστη ὅπως τήν κηρύττει ἡ Ἐκκλησία μόνο σάν κάτι «καλό» γιά κατώτερα ἐξελιγμένα ὄντα, γιά τούς ἀνθρώπους μιᾶς περασμένης ἐποχῆς, τῆς «Ἐποχῆς τῶν Ἰχθύων» καί ὄχι γιά τούς πιστοὺς τῆς «Νέας Ἐποχῆς τοῦ Ὑδροχόου», οἱ ὁποῖοι προσβλέπουν στόν «Ὑδροχοϊκό Χριστό»

καί ἀκολουθοῦν εἶδος «ἐσωτερικοῦ χριστιανισμοῦ».

Ὅμαδες τῆς «Νέας Ἐποχῆς» ἔχουν ἤδη διασυνδέσεις μέ τό Ὑπουργεῖο Παιδείας καί μέ ἄλλους ἐπίσημους φορεῖς καί μποροῦν πλέον τά προγράμματά τους νά τά «περνοῦν» μέσα ἀπό τούς ἐπίσημους αὐτούς φορεῖς. Ἔτσι ἡ ὀργάνωση «Καφέ Σχολεῖο», πού ὑποστηρίζει πώς ἔχει διασυνδέσεις μέ ἐκκλησιαστικούς κύκλους, ιδιαίτερα μέ τήν Ἐκκλησία τῆς Κρήτης καί μέ τό Ἅγιον Ὄρος, πέτυχε νά ὀργανώσει σεμινάρια γιά ἐκπαιδευτικούς μέ τή συνεργασία τοῦ Ὑπουργεῖο Παιδείας, ἐνῶ ἐκπαιδευτικός σύμβουλος, πού εἶναι στέλεχος τῆς ὀργάνωσης χρησιμοποιοῦν τήν ἐπίσημη αὐτή ιδιότητα γιά νά ἐπηρεάσει ἐκπαιδευτικούς. Ἡ κίνηση αὐτή λειτουργεῖ καί παιδικούς σταθμούς· οἱ γονεῖς τῶν παιδιῶν δέν γνωρίζουν, φυσικά, τίποτε γιά τήν προέλευση καί τούς ἀντιχριστιανικούς στόχους τῶν μεθόδων «αὐτοπραγμάτωσης» τοῦ «Καφέ Σχολεῖο».

Ἐδῶ πρέπει νά ἀναφέρουμε καί τήν κίνηση τῆς ἀνθρωποσοφίας, ἡ ὁποία δρᾷ καί μέ τήν ἴδρυση καί λειτουργία τῶν ὀνομαζομένων «Σχολείων Βάλντορφ» ἢ «Σχολείων Στάϊνερ».

Στήν Ελλάδα ὑπάρχει κύκλος ἀνθρωποσόφων, μέ ἰατρικό καί γεωπονικό τμήμα καί νηπιαγωγεῖο γιά παιδιά μέ εἰδικές ἀνάγκες (Νέο Φάληρο). Σχηματίσθηκε ἤδη ἡ «Ἐνωση Ἑλλήνων καί Ξένων Παιδαγωγῶν γιά τήν Ἰδρυση ἑνός Σχολεῖο Βάλντορφ» στήν Ελλάδα καί ἀπό 31.3 - 1.4.1990 πραγματοποιήθηκε στή «Μουσική Σχολή» Ἁγίας Παρασκευῆς Ἀττικῆς εἰδικό Συμπόσιο γιά τήν παιδαγωγική Βάλντορφ.

Στό συμπόσιο δέν ἔγινε λόγος γιά τήν κοσμοθεωρία τῆς ἀνθρωποσοφίας, στήν ὁποία στηρίζεται αὐτή ἡ «παιδαγωγική» καί ἀνεφέρθη πώς στό ὑπό ἴδρυση σχολεῖο θά διδάσκεται τό ὀρθόδοξο μάθημα τῶν θρησκευτικῶν. Ὅμως στό Συμπόσιο

Ο ΣΤΡΑΤΟΣ ΣΩΤΗΡΙΑΣ ΜΙΑ ΔΙΕΘΝΗΣ ΠΡΟΤΕΣΤΑΝΤΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΗ

του Πρωτοπρ. Βασιλείου Γεωργοπούλου
Λέκτορα Θεολογικής Σχολής Α.Π.Θ.

Ι. Η Οργάνωση και η δομή της

Ο Στρατός Σωτηρίας (Salvation Army) είναι μία διεθνής Προτεσταντική οργάνωση που ιδρύθηκε τον 19^ο αιώνα από τον πρώην Μεθοδιστή ιεροκήρυκα Γουλιέλμο Μπούθ [William Booth] (1829 – 1912)¹. Αφού

1.. Για το Στρατό Σωτηρίας επιλεκτικά βλ. **K. Algermissen**, *William Booth*, LTHK¹, τομ. 2, στ. 470 – 471. **A.M. Nicol**, *General Booth and the Salvation Army*, London 1911. **K. Eberhart** (Hrsg), *Was glauben die andern? 26 Selbstdarstellungen*, Berlin 1954², σσ.61 - 66. **V. Kunz**, *Die Heilsarmee, ihr Werden, Wesen, Wirken*, Bern 1948. **R. Wiggins**, *History of the Salvation Army*, London 1968. **R. Collier**, *Der General Gottes William Booth. Die Geschichte der Heilsarmee*, Zürich 1981². **T. Hermsen - D. Gnewekow**, *Die Geschichte der Heilsarmee*, Opladen 1992. *Handbuch Religiöse Gemeinschaften und Weltanschauungen*, Gütersloh 2000⁵, σσ. 107–113. *Freikirchenhandbuch*, Wuppertal 2004, σσ. 39 – 41.

αποχώρησε τό 1861 από τον Μεθοδισμό ίδρυσε αρχικά την οργάνωση «Χριστιανική Θεραπευτική στο Ανατολικό Λονδίνο» που τό 1878 την μετονόμασε σε «Στρατό Σωτηρίας». Την ίδια χρονιά εκδόθηκε και ο κανονισμός της οργάνωσης που διέπει την λειτουργία της αναφορικά πάντα με τό σκοπό και τούς τρόπους δράσης της.

Η ύπαρξη του Στρατού Σωτηρίας συνδυάστηκε έξ αρχής μέ προγράμματα κοινωνικής βοήθειας και ήθικης αναμόρφωσης των οικονομικώς και κοινωνικώς εξαθλιωμένων ομάδων του Λονδίνου του δεκάτου ενάτου αιώνα, όπως και ατόμων που εκδήλωναν διάφορες μορφές παραβατικότητας, βασισμένα πάνω σε τυπικά προτεσταντικά

διενεμήθη τό ένημερωτικό κείμενο «Η παιδαγωγική Στάϊνερ», στο όποιο γίνεται λόγος για τά «στάδια εξέλιξης» του παιδιού και για «αυτοσυγκέντρωση» και υπογραμμίζεται πως «οί δάσκαλοι στά σχολεία Στάϊνερ εξελίσσονται μέσα από μία όλική άποψη της ζωής, που προκύπτει από την ανθρωποσοφία του Ρούντολφ Στάϊνερ» (σ. 5).

Στό βιβλίο του Ρούντολφ Στάϊνερ, «Η πρακτική εξάσκηση του σκέπτεσθαι» (Ανθρωποσοφία, Αθήνα 1989), τό όποιο διτίθεται στο Συμπόσιο, αναφέρεται μεταξύ άλλων ότι ό άνθρωπος έχει «τό άστρικό σώμα σαν φορέα της ζωής των παραστάσεων» και στή συνέχεια αναλύεται ή άποκρυσταλλική άποψη για τίς «δυνάμεις σκέψης»

στον άνθρωπο (σ. 31. 33). Σε άλλο έντυπο ανέφερόταν «τά πιό βασικά έργα του Ρούντολφ Στάϊνερ». Έτσι δέν υπάρχει πλέον καμία άμφιβολία ότι τά «Σχολεία Στάϊνερ» που επιδιώκεται να ιδρυθούν στή χώρα μας έχουν σαν βάση την περί Θεού, ανθρώπου και κόσμου εικόνα της ανθρωποσοφίας, που είναι, αντι-χριστιανική. Η παιδαγωγική των σχολείων αυτών προϋποθέτει αυτό τό κοσμο-είδωλο και χωρίς να γίνεται αντιληπτό, άλλοιώνει βαθμιαία τό φρόνημα των Ορθοδόξων παιδιών.

Στό Συμπόσιο αυτό συνέπραξε και Σχολικός Σύμβουλος Μέσης Έκπαίδευσης στο Υπουργείο Παιδείας, για την εκπαίδευση Έλληνοπαίδων του Έξωτερικού.

(Συνέχεια στο έπόμενο)

πλαίσια σωτηριολογίας και ήθικης. Στο έργο του αυτό ο Γουλιέλμος Μπούθ βρήκε συμπαραστάτη τη σύζυγό του Αικατερίνα Booth (1829 – 1890).

Ο Στρατός Σωτηρίας οργανώθηκε πάνω σε αυστηρά στρατιωτικά πρότυπα. Ο ιδρυτής του έλαβε τον τίτλο του «Στρατηγού». Στρατιωτικά πρότυπα χρησιμοποιούνται για τα στελέχη και τα μέλη της οργάνωσης τόσο σε επίπεδο προετοιμασίας και προπαρασκευής, όσο και σε επίπεδο διάρθωσης. Η κυανού χρώματος στολή που φέρουν τα γυναικεία μέλη της οργάνωσης, ως έξωτερικό διακριτικό γνώρισμά τους, σχεδιάστηκε από τη σύζυγο του ιδρυτή της οργάνωσης. Τα άρρενα μέλη έχουν στολή έρυθρου χρώματος.

Πρίν κάποιος ένταχθει στην έν λόγω οργάνωση υπογράφει τα λεγόμενα «Άρθρα του πολέμου». Αυτά τα άρθρα, έντεκα τον αριθμό, αποτελούν ένα είδος όμολογίας πίστεως, καταστατική αναφορά σκοπών, δράσεων, στόχων κ. ά. Η διά της υπογραφής αποδοχή των έν λόγω άρθρων αποτελεί, ταυτοχρόνως, μιά μορφή διαβεβαίωσης δεσμευτικού χαρακτήρα, ότι τα μέλη του Στρατού Σωτηρίας θα απέχουν από τη χρήση αλκοόλ, ναρκωτικών ουσιών και καπνού.

Διακριτικό γνώρισμα της οργάνωσης είναι οι κόκκινες σημαίες, μέ τον σταυρό στο μέσον ανάμεσα σε δύο ξίφη χιαστί και επάνω ένα σίγμα τελικό. Επάνω στο έμβλημα αναγράφονται στά αγγλικά οι λέξεις «*αίμα και πύρ*».

II. Η σύγχρονη κατάσταση

Ο Στρατός Σωτηρίας πολύ σύντομα βρήκε φανατικούς υποστηρικτές και διαδόθηκε σε πάρα πολλές χώρες έχοντας ιδρύσει χιλιάδες σταθμούς. Μιά μεγάλη ποικιλία δραστηριοτήτων προπαγανδίζουν τό έργο τη κίνησης και ταυτοχρόνως συμβάλλουν στην οικονομική χρηματο-

δότηση των δραστηριοτήτων της. Η παγκόσμια έδρα της οργάνωσης βρίσκεται στό Λονδίνο. Σε κάθε χώρα υπάρχουν επιμέρους διοικητικά σχήματα σε εξάρτηση πάντα και μέ αναφορά στό παγκόσμιο κέντρο. Στίς διάφορες χώρες που δραστηριοποιείται, συνήθως, δρα άνεξάρτητα, αλλά όταν χρειάζεται, προτιμά κυρίως νά συνεργάζεται μέ τίς άλλες προτεσταντικές όμολογίες. Ο γενικός υπεύθυνος της οργάνωσης όνομάζεται «Στρατηγός» και εκλέγεται από ένα συμβούλιο ύψηλόβαθμων άξιωματούχων.

Μέχρι τό 1978 ό Στρατός Σωτηρίας ήταν, επίσης, μέλος του Παγκοσμίου Συμβουλίου Έκκλησιών. Λόγω όμως της έμπλοκής του τη δεκαετία του 1970 σε στρατιωτικοπολιτικού χαρακτήρα κινήσεις στην Αφρική του άφαιρέθηκε ή ιδιότητα του μέλους. Η οργάνωση σήμερα είναι παρούσα σε 109 χώρες μέ 26.000 περίπου άξιωματικούς και τρία εκατομμύρια μέλη και μεγάλο αριθμό ιδρυμάτων.

III. Η παρουσία της οργάνωσης στην Ελλάδα

Η έν λόγω οργάνωση παρουσιάστηκε στην Ελλάδα τη δεκαετία του 1990 μέ τη μορφή σωματείου μή κερδοσκοπικού, φιλανθρωπικού και μορφωτικού χαρακτήρα. Τό 1995 τό καταστατικό του Σωματείου μέ την όνομασία «Στρατός Σωτηρίας» αναγνωρίστηκε μέ την 2383/1995 απόφαση του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών. Οι δραστηριότητες του Έλληνικού τμήματος μέχρι σήμερα παραμένουν έξαιρετικά ύποτονικές έως άνύπαρκτες σε σύγκριση μέ τίς δραστηριότητες των τμημάτων του έξωτερικού.

IV. Επισημάνσεις σχετικές μέ τίς διδασκαλίες της οργάνωσης

α) Παρότι ό Στρατός Σωτηρίας συνηθίζεται νά παρουσιάζεται ως μιά κοινωνικού

ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΣΕ ΜΙΑ «ΑΠΟΡΙΑ» ἢ «ΕΝΣΤΑΣΗ»

τοῦ κ. Ἀθανασίου Νεοφώτιστου,
Ἐπίτιμον Προέδρου τῆς Π. Ε. Γ.

Ἡ «Πανελλήνια Ἑνωση Γονέων γιά τήν προστασία τοῦ Ἑλληνορθόδοξου πολιτισμοῦ τῆς οἰκογενείας καί τοῦ ἀτόμου» (Π.Ε.Γ.), ἔχει στό καταστατικό της ὡς κύριο σκοπό της, σύμφωνα μέ τήν βούληση τοῦ ἰδρυτοῦ της, μακαριστοῦ πατρός Ἀντωνίου Ἀλεβιζοπούλου, τήν ἐνημέρωση τῶν πιστῶν τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας γιά τίς κακοδοξίες καί τίς μεθοδεύσεις τῶν διάφορων νεοφανῶν καί παλαιῶν αἱρέσεων, πού δρῶν στή χώρα μας, μέ διάφορα ὀνόματα καί προσωπεῖα. Ἀκόμη ἐνημερώνει

τά μέλη τῆς Ἐκκλησίας μας μέ ἔντυπα καί ὁμιλίες γιά τίς ἐπιπτώσεις ἀπό τυχόν ἔνταξη μέλους τῆς οἰκογενείας τους σέ κάποια ἀπό τίς αἱρέσεις, ὄχι μόνο γιά τήν ἀπώλεια τῆς ἐλπίδας τῆς σωτηρίας, πού εἶναι τό βασικότερο, ἀλλά καί γιά τήν ψυχοσωματική τους υγεία καί ὑπόσταση.

Στό ἔργο της αὐτό, ἡ Ἑνωση καί οἱ συνεργάτες της ἀντιμετωπίζουν πολλαπλῆ ἀντίδραση προερχόμενη ἀπό διάφορα πρόσωπα, τά ὁποῖα «ἀποροῦν» ἢ διαμαρτύρονται γιά τήν μέριμνα αὐτή τῆς Π.Ε.Γ. Καί ἂν τά

χαρακτήρα ὀργάνωση, δέν ἀπουσιάζει ὁ θρησκευτικός χαρακτήρας του ὁ ὁποῖος εἶναι ἔκδηλος. Τό κοινωνικό ἔργο τό χρησιμοποιοῦ ὡς μέσο γιά νά ὀδηγήσει τούς ἀνθρώπους στή σωτηρία, ἡ ὁποία φυσικά κατανοεῖται σέ προτεσταντικά – μεθοδιστικά πλαίσια. Ἀπόδειξη ἀποτελεῖ, κατ'αὐτούς, ἡ ἠθική μεταβολή τῶν μελῶν του. Ὁ κοινωνικός ἀκτιβισμός τῆς κίνησης ἀποτελεῖ τρόπο καί μορφή εὐαγγελισμοῦ - προσέλκυσης ὁπαδῶν.

β) Ὁ Στρατός Σωτηρίας δέν ἀναγνωρίζει οὔτε τελεῖ κανένα μυστήριο. Σέ ἀντίθεση καί μέ τίς ἄλλες προτεσταντικές ὁμολογίες τά μυστήρια τοῦ βαπτίσματος καί τῆς θείας εὐχαριστίας δέν ἔχουν γιά τήν κίνηση καμμία σημασία, καμμία σπουδαιότητα γιά τή σωτηρία. Δέν τελοῦνται οὔτε καί μέ συμβολικό χαρακτήρα ἢ περιεχόμενο. Τό βάπτισμα π.χ πού τελεῖται ἀπό τίς ἄλλες ὁμολογίες τό θεωροῦν μιά μορφή πνευματικῆς ἀπλῶς καθιέρωσης.

γ) Τό Σύμβολο τῆς Πίστεως Νικαίας - Κωνσταντινουπόλεως δέν ἔχει γιά τήν κί-

νηση καμμία σημασία ἢ βαρύτητα. Τό ἴδιο, ἐπίσης, ἰσχύει καί γιά τά ἄλλα ἀρχαῖα σύμβολα πίστεως. Τό δόγμα ἔχει πολύ μικρή σημασία στό Στρατό Σωτηρίας πού ἀγγίζει τά ὅρια τῆς ἀδιαφορίας. Ἰδιαίτερη σημασία ἔχει ἡ ἀναγνώριση τῆς ἁμαρτωλότητας, ἡ ὁμολογία τῆς ἐνοχῆς, ἡ παραδοχή τοῦ λυτρωτικοῦ ἔργου τοῦ Χριστοῦ πού συνεπάγεται τήν ἠθική μεταβολή τῶν μελῶν καί τήν ἐμμονή στόν ἠθικό βίο.

δ) Δέν ἔχουν ὀργανωμένη λατρεία. Τελοῦν κάποιου εἶδους τελετές περιστασιακοῦ χαρακτήρα. Κυρίαρχο στοιχεῖο στή λατρεία τους ἔχει ἡ ἀνάγνωση τῆς Βίβλου, τό κήρυγμα μέ ἔμφαση στήν ἠθική, ἡ ψαλμωδία κάποιων ὕμνων, καί οἱ ἐνθουσιαστικές ἐξάρσεις. Ἰδιαίτερη σημασία σέ πολλές λατρευτικές συνάξεις τους ἔχει ἡ δημόσια ὁμολογία μελῶν τῆς κίνησης, σέ πλαίσια συγκινησιακῆς φόρτισης, γιά τό πόσο ἄθλια ἦταν ἡ προηγούμενη ζωή τους καί πόσο εὐτυχισμένοι εἶναι τώρα γιά τό νέο τρόπο ζωῆς πού ἐπέλεξαν νά ζήσουν μέ τή βοήθεια τῆς κίνησης.

πρόσωπα αυτά ανήκουν στο χώρο των νεο-ειδωλολατρικών όμολογιών, ή διαμαρτυρία τους είναι σκόπιμη· θέλουν να δημιουργήσουν θόρυβο και να ακυρώσουν τό απολογητικό έργο της Έκκλησίας και της Π.Ε.Γ. και να επιβάλουν ανενόχλητα τά σχέδιά τους. Αλλά ή απολογητική της Έκκλησίας μας αποτελεί βασικό καθήκον των ποιμένων της και των συνεργατών τους. Είναι έντολή του Κυρίου μας και των Αποστόλων Του. Ο Κύριος όνόμασε τούς διδάσκοντες αίρετικές διδασκαλίες: «λύκους βαρείς» και συνέστησε στους Αποστόλους Του και τούς μιμητές τους να προσέχουν και να προστατεύουν τό ποίμνιο της Έκκλησίας Του. Ο Απόστολος Παύλος στην όμιλία του προς τούς πρεσβυτέρους της Έφέσου τούς είπε μεταξύ άλλων να προσέχουν τούς έαυτούς τους και όλόκληρο τό ποίμνιο στο όποιο τό Πνεύμα τό Άγιο τούς τοποθέτησε επισκόπους για να ποιμαίνουν την Έκκλησία του Θεού, την όποια απέκτησε μέ τό δικό Του αίμα. Γιατί, τούς λέγει, «μετά την αναχώρησή μου θά μπούν μεταξύ σας λύκοι άγριοι και δέν θά φεισθούν τό ποίμνιο. Θά διαστρέψουν την αλήθεια για να παρασύρουν τούς μαθητές, ώστε να τούς ακολουθήσουν. Γι αυτό γρηγορείτε. Νά είστε συνεχώς άγρυπνοι», τούς τόνισε μέ έμφαση (Πράξεις Κ' 28-31). Και προς όλους τούς πιστούς, μέ επιστολή του, ό Παύλος συνιστά να υπακούουν και να υποτάσσονται στους ποιμένες τους, γιατί, τούς λέγει, «αυτοί άγρυπνούν για τίς ψυχές σας, σαν άνθρωποι που θά δώσουν λόγο για σας» (Έβρ. ΙΓ' 17).

Οί πατέρες της Έκκλησίας μας, έχοντας υπ' όψη τούς λόγους του Χριστού και των Αποστόλων, κάθε φορά που παρουσιάζοταν κάποιος κίνδυνος αλλοίωσης του Όρθόδοξου φρονήματος των πιστών, προέβαιναν στην όριοθέτηση της πίστης μας, ώστε να γνωρίζουν οί Όρθόδοξοι Χριστιανοί τί είναι Όρθόδοξο και τί όχι και ν' αποφασίζουν ανάλογα. Ή να παραμείνουν στην Όρθόδοξη πίστη ή ν' ακολουθήσουν

την όδό της πλάνης. «Ο καλός ποιμήν» έγραψε ό αείμνηστος π. Αντώνιος, «πρέπει ν' αναγνωρίζει έγκαίρως τούς πνευματικούς κινδύνους, τούς ψευδοδιδασκάλους και να προειδοποιεί έγκαιρα και μέ δραστικό τρόπο τό ποίμνιό του. Και πρέπει ή ποιμαντική στρατηγική ν' αποβλέπει στην πληροφόρηση και περιφρούρηση του ποιμνίου, αλλά και στην εύρεση και έπαναφορά του χαμένου προβάτου. Αυτή είναι έντολή του Κυρίου μας και αν την παραβούμε, όσοι έχουμε αναλάβει τό έργο της ενημέρωσης και της διάσωσης, θά δώσουμε λόγο. Πρέπει λοιπόν να γνωρίζουν οί βαπτισμένοι Χριστιανοί τί πρεσβεύουν όσοι τούς πλησιάζουν και τούς παρουσιάζουν τίς κακοδοξίες τους κι ό καθένας άς κάνει πλέον ένσυνείδητα τίς έπιλογές του».

Υπάρχει όμως και μιá άλλη κατηγορία ανθρώπων που ανήκουν στον ήμέτερο χώρο και «άπορούν» γιατί άσχολούμαστε μέ τούς άλλους και προβάλλουν διάφορες «ένστασεις». Λένε π.χ. ότι σπαταλούμε οί ποιμένες και οί συνεργάτες τους πολύτιμο χρόνο μέ τό να πληροφορούμαστε τό περιεχόμενο των διδασκαλιών των διαφόρων αίρέσεων και παραθρησκευτικών ομάδων, ενώ θά έπρεπε να άσχολούμαστε άποκλειστικά μέ τά δικά μας. Νά μελετούμε και να αναπτύσσουμε συνεχώς τά διδάγματα και τίς αλήθειες της πίστης μας για να γνωρίσουν οί πιστοί πιό καλά τη διδασκαλία της Όρθοδοξίας μας, να γνωρίσουν καλά την Αγία Γραφή και τά βιβλία των Αγίων Πατέρων και την ιστορική παράδοση της Έκκλησίας. Και ότι είναι πολύ βαρετό και ανούσιο να όργανώνονται διαλέξεις και σεμινάρια όπου οί διάφοροι όμιλητές αναπτύσσουν τίς κακοδοξίες των «άλλων». *Παρένθεση:* Υπάρχουν και κάποι-οι που λένε ότι πρέπει να άσχολούμαστε μέ τά «του οίκου μας», για να διορθώσουμε τάχα την πορεία μας. Δέν θά άσχοληθούμε μ' αυτούς, γιατί ή «ένσταση» άφορα εκείνους που κατηγορούν κληρικούς για δήθεν «σκάνδαλα» και εκθέτουν τά -κατά τη γνώ-

μη τους- «κακῶς κείμενα» τῆς Ἐκκλησίας μέ τήν ἀποστροφή: «Ἐτσι θά ἤθελα ἐγώ τήν Ἐκκλησία». Κλείνει ἡ παρένθεση.

Στούς καλοπροαίρετους ἐνισταμένους στό ἀπολογητικό ἔργο τῶν ποιμένων θά ποῦμε τά ἑξῆς: Δέν πρέπει νά συγχέονται τά πράγματα, ἀφοῦ διπλό εἶναι τό ἔργο τοῦ ποιμένου, δηλαδή ἡ ἀντιλογία ὑπέρ τῆς εὐσεβείας καί ἡ ἀπολογία τῆς πίστεως. Καί τά δύο αὐτά τά κάνουν οἱ ποιμένες μας καί οἱ λαϊκοί θεολόγοι μας. Ἐνδιαφέρονται καί ἀναπτύσσουν τήν ὁμολογία τῆς πίστεως μας στά κηρύγματατά τους καί μέ ἔνθεο ζῆλο ὀργανώνουν διαλέξεις καί σεμινάρια γιά τήν «ὀρθόδοξη οἰκοδομή» τῶν πιστῶν τῆς Ἐκκλησίας μας. Ὁ Σεβασμιώτατος Ναυπάκτου κ. Ἱερόθεος ἀναφέρει σέ ἄρθρο του γιά τόν π. Ἀντώνιο, ὅτι ὁ π. Ἰωάννης Ρωμανίδης ἔχει σημειώσει πολύ ὀρθόδοξα: «Ἡ Ἐκκλησία ἔχει δύο ὄψεις: μία θετική -ἀγάπη, ἐνότητα καί κοινωνία αἰώνως μέ τούς ἄλλους καί μέ τούς ἁγίους ἐν Χριστῶ- καί μία ἀρνητική -τόν πόλεμο κατά τοῦ Σατανᾶ καί τῶν δυνάμεών του. Ἡ Χριστολογία καί Ἐκκλησιολογία εἶναι ἀκατανόητες χωρίς κατανόηση τῶν μεθόδων τοῦ Σατανᾶ». Καί σημειώνει ὁ Σεβασμιώτατος κ. Ἱερόθεος, ὅτι «πρόκειται γιά ἀφέλεια μερικῶν θεολόγων τό ν' ἀσχολοῦνται μέ τήν Ἐκκλησία, τό Χριστό, τήν πνευματική ζωή καί ν' ἀγνοοῦν τίς μεθοδεῖες τοῦ διαβόλου». Ἄλλωστε εἶναι πάρα πολλοί πού ἀσχολοῦνται μέ τόν πνευματικό καταρτισμό τῶν Χριστιανῶν λίγοι ὁμως ἔχουν τό δοθέν χάρισμα νά ἀναλύουν διεξοδικά τίς μηχανές τοῦ πονηροῦ. Ὁ Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς πού ἀγωνίστηκε κατά τοῦ αἰρετικοῦ Βαρλαάμ εἶπε τό ἑξῆς βασικό: «ἕτερόν ἐστι ἡ ὑπέρ τῆς εὐσεβείας ἀντιλογία καί ἕτερον ἡ τῆς πίστεως ὁμολογία».

Υπάρχουν καί μερικοί Ὀρθόδοξοι Χριστιανοί πού παρατηροῦν καί ἐπαινοῦν κάποια ἐξωτερικά στοιχεῖα εὐσεβείας τῶν ἀλλοθρήσκων ἢ τῶν ὀπαδῶν ἄλλων ὁμολογιῶν. Ἀναφέρουν π.χ. ὅτι στούς ναούς τους ἐπικρατεῖ μεγάλη ἡσυχία καί παρακο-

λουθοῦν μέ πολλή εὐσέβεια τά κηρύγματατά τους καί τίς ἀναλύσεις τῆς Ἁγίας Γραφῆς ἀπό τούς ποιμένες τους. Γιά τό θέμα αὐτό θά ἀναφέρω τήν ἑξῆς ἱστορία: Σέ μία ὁμιλία του ὁ ἀείμνηστος θεολόγος Ἰάκωβος Μάϊνας ἀναφερόμενος σ' αὐτό ἀκριβῶς τό θέμα ἀνέφερε τήν ἀκόλουθη ἱστορία. Κάποτε ἐπισκέφτηκε τήν Ἀθήνα ὁ προτεστάντης καθηγητής του στίς μεταπτυχιακές σπουδές σέ πανεπιστήμιο τῆς Γερμανίας -ἦσαν συμφοιτητές μέ τόν π. Ἀντώνιο στό ἐν λόγω πανεπιστήμιο- καί θέλησε μεταξύ ἄλλων νά παρακολουθήσει κυριακάτικη Λειτουργία σέ ἐκκλησία μας. Ὁ μακαριστός Ἰάκωβος ἀνησύχησε, γιατί γνῶριζε πῶς ἐκκλησιάζονται καί παρακολουθοῦν ἀκολουθίες οἱ προτεστάντες καί τί γίνεται στούς ναούς μας μέ τά παιδιά, τίς κινήσεις τῶν μεγάλων κ.λ.π. Σ' ὅλη τή διάρκεια τῆς λειτουργίας ὁ Ἰάκωβος στεκόταν σέ ἀναμμένα κάρβουνα. Στό ναό ἔμπαιναν συνεχῶς πιστοί, ἀναβαν κεριά, φιλοῦσαν εἰκόνες, ἔγραφαν χαρτάκια μέ ὀνόματα, τά παιδιά ἄλλαζαν θέση ἢ ἔκλαιγαν κ.λ.π. Ὅταν μάλιστα ἦρθε ἡ ὥρα τῆς Θείας Κοινωνίας, τότε οἱ ἀνησυχίες τοῦ ἀειμνήστου Μάϊνα κορυφώθηκαν. Ἄλλα παιδιά ἔκλαιγαν ἢ ἀρνοῦνταν ν' ἀνοίξουν τό στόμα τους, μερικοί σπρώχνονταν νά πλησιάσουν κ.ο.κ. Ὅταν τελείωσε ἡ Θεία Λειτουργία καί βγήκαν ἔξω, ὁ Μάϊνας ρώτησε τόν καθηγητή βέβαιος γιά τήν ἀποδοκιμασία του. «Πῶς τά εἶδατε τά πράγματα»; «Συγκλονίστηκε» ἀπάντησε ὁ πολύπειρος καθηγητής. «Εἶδα ζωή μέσα στήν Ἐκκλησία. Εἶδα ὀλόθερμη παρουσία τῶν πιστῶν, ἦταν κάτι μεγαλειώδες. Ἐμεῖς εἴμαστε νεκροί μέσα στούς ναούς μας. Τά παιδιά οἱ νέοι ἀπουσιάζουν καί οἱ λίγοι πού παρακολουθοῦν τίς ἀκολουθίες δέν ἔχουν τή θερμότητα τῶν Ἀθηναίων πιστῶν». Αὐτά τά θαυμαστά εἰπώθηκαν ἀπό ἕνα προτεστάντη, ἀνώτερο θεολόγο καί σοβαρό διανοητή. Ἄλλωστε εἶναι γνωστό ὅτι οἱ πιστοί τῶν ἄλλων ὁμολογιῶν συνεχῶς ἐλαττώνονται καί τά συμβούλια τῶν ναῶν

πουλουν τούς ναούς, συνεχώς διαιρούνται μεταξύ τους και δημιουργούν ποικίλα σχίσματα και διαφορετικές όμολογίες. Και συμβαίνει τό τρομερό σέ μία οικογένεια τά διάφορα πρόσωπα νά ανήκουν σέ διαφορετική ό καθένας «έκκλησία»!!!

Υπάρχουν και μερικοί άλλοι πού διατείνονται ότι «τήν Καινή Διαθήκη κρατούν στά χέρια τους κι αυτοί» και «στό Χριστό πιστεύουν». Ναί, μελετούν τήν Καινή Διαθήκη, αλλά πώς τήν έρμηνεύουν; Κάθε όμολογιακή «παραφυάδα» ακολουθεί δική της έρμηνεία τής Αγίας Γραφής, γί αυτό και οί μεταξύ τους διαφωνίες και συγκρούσεις πληθαίνουν. Όσον άφορα στή δεύτερη παρατήρηση πρέπει νά ξέρουμε σέ ποίο Χριστό πιστεύουν και πώς έκδηλώνουν τήν πίστη τούς οί «άλλοι». Για τούς Όρθόδοξους, όπως λέγει ό αείμνηστος γέροντας Σωφρόνιος, στό βιβλίο του «Η ζωή Του, ζωή μου», «ό Χριστός πού συνέδεσε Θεό και άνθρωπο άδιαίρετα στόν έαυτό του είναι ή έντελώς μοναδική λύση σ' αυτή τήν φανερή άδιάλυτη σύγκρουση. Αυτός είναι πράγματι "ό Σωτήρ του κόσμου". Αυτός είναι τό μέτρο όλων των πραγμάτων θείων και ανθρώπινων. Και είναι ό μοναδικός δρόμος για τόν Πατέρα. Είναι ό ήλιος πού φωτίζει τά σύμπαντα. Μόνο στό φώς Του μπορεί νά διακριθεί ή όδός. Αυτός είναι ό Δημιουργός μας. Αυτός είναι έπίσης ό Σωτήρας μας. Η άπόλυτη αλήθεια έκδηλώθηκε σ' έμάς μ' Αυτόν. Μόνο μέσα άπ' Αυτόν άξιωνόμαστε νά "άπολάβωμεν τήν υίοθεσία"».

Για πολλές όμολογίες ό Χριστός δέν είναι ή άπόλυτη Αλήθεια, δέν είναι ή μοναδική λύση, δέν είναι «τό ένδυμα τής ψυχής μας» όπως φωνάζει μέ όλη τή δύναμή του ό γέροντας Σωφρόνιος. Δυστυχώς ό πονηρός βρήκε στό σύγχρονο κυρίως κόσμο τής Ευρώπης και Αμερικής πολλούς άδιάφορους ή χλιαρούς, οί όποιοι διδάσκουν και προσπαθούν νά επιβάλουν τή διδασκαλία τους, ότι ό Χριστός δέν είναι Θεός αλλά ένας σοφός

άνθρωπος και κοινωνικός μεταρρυθμιστής και άναμορφωτής και τίποτε άλλο. Η Lisa Versaci τής όργάνωσης «Άνθρωποι για τόν Αμερικανικό τρόπο» (People for the American Way Foundation) είχε πρό έτών άντισταθει σθεναρά στήν διδασκαλία τής Αγίας Γραφής στά σχολεία. «Διδάσκουν τήν Αγία Γραφή», έγραφε και έλεγε, «σάν νά ήταν ένα ιστορικό γεγονός. Κάνοντάς το αυτό διδάσκουμε στους μαθητές ότι υπάρχει μία μόνο πίστη, ή πίστη στό Χριστό. Αυτό δέν είναι ή αλήθεια για τόν καθένα και δέν μπορεί νά διδάσκεται έτσι». Η Versaci, πού ισχυρίζεται ότι ανήκει στους «βαπτιστές», δέν είναι ή μόνη. Χιλιάδες άλλοι διαφόρων όμολογιών δέν θέλουν νά είναι κεντρικό πρόσωπο στό μάθημα των θρησκευτικών ό Ιησούς Χριστός. Μάλιστα ό Bruce Haster, Διευθυντής μεγάλου σχολείου, ζήτησε νά παραληφθει άπό τή διδασκαλία τής Καινης Διαθήκης ή Ανάσταση του Χριστού (!!!). Ναί όπως τό διαβάσετε. Χριστός χωρίς Ανάσταση...!

Ό μακαριστός γέροντας π. Ιουστίνος Πόποβιτς γράφει στό μνημειώδες σύγγραμμά του «Άνθρωπος και Θεάνθρωπος»: «Είς όλους τούς κόσμους δέν υπάρχει περισσότερη δυστυχισμένη ύπαρξη άπό τόν άνθρωπο πού δέν πιστεύει στήν άνάσταση του Χριστού και τήν άνάσταση των νεκρών». «Καλόν ήν ει ούκ έγεννήθη ό άνθρωπος εκείνος» (Ματθ. ΚΣΤ' 24). Και παραθέτει τό χωρίον ΙΕ' 17-19 τής Α' προς Κορινθίους έπιστολής: «Εάν ό Χριστός δέν έχει άναστηθει δέν έχει καμία αξία ή πίστη μας. Και εάν μόνον διά τήν ζωήν αυτήν έχομε έλπίσει στό Χριστό, τότε είμαστε οί πιό άξιολύπητοι άπό όλους τούς ανθρώπους». Και άλλου ό μακαριστός γέροντας ύπογραμμίζει: «Σέ τέσσερις μόνο λέξεις συγκεφαλαιώνονται και τά τέσσερα Ευαγγέλια του Χριστού: Χριστός Άνέστη! Αληθώς Άνέστη!» «Οί οδύνες του θανάτου κατατρώγουν όχι μόνο το σώμα του ανθρώπου, αλλά και τήν ψυχή και τή διάνοια

καί τή συνείδηση. Από αυτή τήν κατάσταση υπάρχει μόνο μία διέξοδος, μόνο μία σωτηρία: ή Ανάσταση του Χριστού και ή δι' αυτής νίκη επί του θανάτου σέ όλους τούς κόσμους». Για τό Χριστό ό άείμνηστος γέροντας Ιουστίνος γράφει στό βιβλίο του πού προαναφέρουμε: «Σταθείτε όλα τα σύμπαντα, όλοι οί υπάρχοντες κόσμοι και όλα τά όντα! Κάτω οί καρδιές όλες, όλοι οί νόες, όλες οί ζωές, όλες οί άθανασίες, όλες οί αιωνιότητες. Γιατί όλα αυτά χωρίς Χριστό είναι για μένα κόλαση ή μία κόλαση δίπλα στην άλλη κόλαση. Η ζωή χωρίς Χριστό, ό θάνατος χωρίς Χριστό, ό ήλιος χωρίς Χριστό και τά σύμπαντα χωρίς Αυτόν, όλα είναι τρομερή άνοησία, άνυπόφορο μαρτύριο, σισύφειο βάσανο, κόλαση. Δέν θέλω ούτε τή ζωή, ούτε τό θάνατο χωρίς Έσένα, Γλυκύτατε Κύριε. Δέν θέλω ούτε τήν αλήθεια, ούτε τή δικαιοσύνη, ούτε τόν παράδεισο, ούτε τήν αιωνιότητα. Όχι, όχι! Έσένα μόνο θέλω Χριστέ μου. Κόλαση είναι ή δικαιοσύνη, ή αγάπη, ή ευτυχία, τό αγαθό χωρίς Χριστό. Δέν τά θέλω αυτά όλα χωρίς τό Χριστό μέ κανένα τρόπο! Θα δεχτώ κάθε είδους θάνατο άς μέ θανατώσετε μέ όποιον τρόπο θέλετε, αλλά χωρίς τό Χριστό δέν θέλω τίποτα. Ούτε τόν έαυτό μου, ούτε και αυτόν τόν ίδιο τό Θεό, ούτε τίποτε άλλο μεταξύ αυτών. Δέν θέλω, δέν θέλω, δέν θέλω». Και ό μακαριστός πατήρ Δημήτριος Τζούμας -Άρεοπαγίτης έ. τ.- στό τελευταίο βιβλίο του: «Ίησους Χριστός ό καλύτερος φίλος μας» -έκδόθηκε λίγες εβδομάδες μετά τήν κοίμησή του- γράφει στόν επίλογό του: «Η είσοδος εις τήν Ουράνιον Βασιλεία, τήν Βασιλεία του Θεού, είναι για όλους τούς ανθρώπους τής φωτισμένης και ζωντανής πίστεως άνοικτή και ελεύθερη. Τήν άνοιξε ό Κύριος διά τής σταυρικής Του θυσίας, μέ τό τίμιον σώμα και αίμα Του και τήν Ανάστασή Του. Ευχαριστώ Κύριε διά τήν αγάπη, βοήθεια και συμπαράστασή Σου σ' έμένα και τά πνευματικά μου

παιδιά, όσάκις τή ζητήσαμε... Σ' ευχαριστώ Κύριε, Θεέ μου, ψυχή μου, πνοή μου». Λοιπόν, γι' Αυτόν τό Χριστό μιλούμε έμεις οί Όρθόδοξοι. Όχι για ένα Χριστό χωρίς Ανάσταση ή κοινωνικό άναμορφωτή ή Χριστό «επίπεδο» στην έξελικτική πορεία του ανθρώπου ή «έσωτερικό δάσκαλο».

«Για μās τούς Χριστιανούς», λέγει, ό πατήρ Σωφρόνιος, «τό κεντρικό σημείο σύμπαντος και ή ύψιστη έννοια τής ιστορίας όλοκλήρου του κόσμου είναι ό Ίησους Χριστός». Σέ άλλο σημείο του βιβλίου του: «Η ζωή Του, ζωή μου» λέγει ό μακαριστός γέροντας: «Έκείνος πού άληθινά αγαπά τό Χριστό άφιερώνει όλες τίς δυνάμεις του στην ύπακοή των Λόγων Του».

Άσφαλώς και σεβόμαστε τό δικαίωμα του άλλου να διατηρήσει τίς πεποιθήσεις του, αλλά αυτός ό σεβασμός δέν μπορεί να σημαίνει άποδοχή των πεποιθήσεων του άλλου, δέν σημαίνει αλλοίωση του εκκλησιαστικού μας φρονήματος μέ άλλότριες δοξασίες. Δέν πρέπει ποτέ να άνεχθούμε τήν νόθευση τής πίστες μας, γιατί αυτό θά έχει σαν συνέπεια να άπωλέσουμε τήν έν Χριστώ έλπίδα τής σωτηρίας μας. Έπομένως ή όριοθέτηση τής πίστες μας και ή πληροφόρηση και διαφύλαξη του ποιμνίου του Κυρίου από τήν πλάνη είναι ιερό καθήκον διακονίας όλων των Όρθοδόξων χριστιανών και κυρίως εκείνων πού τούς έχει άνατεθεί ή ευθύνη τής άπολογητικής στόν τομέα των αιρέσεων και τής παραθρησκείας.

Θά κλείσουμε τό πόνημά μας μέ μία προσευχή του πατρός Σωφρονίου στό βιβλίο του, πού προαναφέραμε.

«Ω, Κύριε Ίησού Χριστέ
Σέ παρακαλούμε και Σέ ίκετεύουμε
Φανερώσου σ' έμάς, Φως του κόσμου
Αποκάλυψε μας
Τό μυστήριο τής όδοϋ τής διά Σου Σωτηρίας
Για να γίνουμε
Υιοί και θυγατέρες του Φωτός Σου».

WICCA: Η ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΘΡΗΣΚΕΙΑ ΤΩΝ ΜΑΓΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΜΑΓΙΣΣΩΝ

του κ. Λάμπρου Σκόντζου, Θεολόγου-Καθηγητού

Είναι πιά όλοφάνερο πώς ό κόσμος όλοκληρος εισέρχεται μέ όλο καί πιό γοργούς ρυθμούς στό άποκρυστικό πνεύμα τής διαβόητης «Νέας Έποχής». Μιά νέα, πρωτόγνωρη πνευματική κατάσταση διαμορφώνεται, ή όποία τείνει νά περιθωριοποιήσει πνευματικές καί θρησκευτικές αξίες αιώνων. Έμεις, όσοι ασχολούμαστε μέ θέματα συγχρόνων αίρέσεων καί παραθρησκείας, δυσκολευόμαστε νά παρακολουθήσουμε τήν ροή τών δραματικών εξελίξεων καί τήν τραγική φάση στήν όποία εισέρχεται ή άνθρωπότητα.

Η χώρα μας δέ θά μπορούσε νά αποτελέσει εξαίρεση. Παρ' όλο ότι ό έλληνικός λαός διαθέτει ύγιεις πνευματικές καταβολές, οί όποιες στηρίζονται στήν Όρθόδοξη παράδοσή μας, ό άποκρυστισμός όχι μόνο είναι παρών στή βιωτή τών νεοελλήνων, αλλά τείνει νά αποτελέσει κανόνα ζωής σέ μεγάλο τμήμα του πληθυσμού. Δέν είναι ύπερβολικό νά ύποστηρίξουμε πώς ή κάθε γειτονιά διαθέτει πιά τό μάγο ή τή μάγισσά της, διότι ό αριθμός τών θεραπόντων του άποκρυστισμού καί τής μαγείας μετρίεται σέ πολλές χιλιάδες στή χώρα μας! Η μαγεία τείνει νά γίνει «φυσική» ένασχόληση καί τρόπος ζωής για πολύ κόσμο. Άλλωστε ή συνεχής καί συστηματική προβολή από τά μέσα μαζικής ένημέρωσης, τό διαδίκτυο καί τά άναγνώσματα τύπου Χάρι Πότερ, έχουν επιφέρει τεράστια επίδραση στίς συνειδήσεις χιλιάδων ανθρώπων καί έχουν άμβλύνει επικίνδυνα τίς έπιφυλάξεις τής όρθόδοξης παράδοσής μας για τό πρόβλημα του άποκρυστισμού.

Άλλά ύπάρχει καί μία άλλη σοβαρότατη παράμετρος στό πρόβλημα τής μαγείας. Ός τώρα γνωρίζαμε πώς ή μαγεία είναι μία άπόκρυφη καί σκοτεινή τέχνη – έργαλειό στό χέρια κάποιων έπιτηδειών. Ός τίς αρχές του είκοστού αιώνα οί μάγοι καί οί μάγισσες σέ διάφορα μέρη του κόσμου άποτελούσαν άπλά κάποιες ένώσεις, ή δρούσαν μεμονωμένα. Όμως τώρα συνειδητοποιούμε πώς ή μαγεία έχει πάρει τή μορφή συγκεκριμένης καί οργανωμένης θρησκείας. Πρόκειται για τή διαβόητη Wicca, ή όποία έχει παγκόσμιο χαρακτήρα καί ή όποία λέγεται ότι βρίσκεται στήν 5η θέση τών μεγάλων θρησκειών από άποψη όπαδών!

Για τήν ιστορία αναφέρουμε πώς έμπνευστής, πρωτεργάτης καί δημιουργός τής Wicca ύπήρξε ό διαβόητος Άγγλος μάγος άποκρυστιστής καί παγανιστής **Gerald Gardner** (1884-1964). Αυτόν τον μύησε στον σατανισμό καί τή μαγεία τό 1940 μία μάγισσα, ή «γηραιά» **Dorothy Chutterburch** καί τό 1946 είχε συνδεθεί μέ τον αρχισατανιστή **Alister Crowley** ό όποιος τον έχρισε τιμητικό μέλος τής μυστικιστικής σατανιστικής αδελφότητας «**Ordo Templi Orientis**» (Ο.Τ.Ο.). Ο **Gardner** υπό τήν επίδραση του μαύρου σατανιστή, έγραψε τό 1949 τό βιβλίο «**Hign Magic's Aid**» (Βοήθημα άνώτερης μαγείας), πού περιείχε μαγικές τελετουργίες στον κερασφόρο θεό **Πάνα**. Τό 1951 ίδρυσε δική του αδελφότητα, όπου έφάρμοζε τίς άποκρυστιστικές πρακτικές του **Crowley**. Τό 1953 μύησε στήν αδελφότητά του τή διαβόητη άποκρυστρίστρια **Doreen Valiente**, μέ τήν όποία διαμόρφωσαν καί

συστηματοποίησαν τή λεγόμενη **γκαρντεριανή παράδοση**, δηλαδή τήν αναβίωση του αρχαίου δρυϊδικού παγανισμού και της μαγικοπαγανιστικής **Wicca**. Τό 1954 εξέδωσε άλλο βιβλίο για τήν εξέλιξη τής μαγείας, μέ τίτλο: «**Witchcraft Today**» (Η μαγεία σήμερα), τό όποιο είναι ή συστηματοποίηση στήν ουσία του δρυϊδικού και γουϊκανικού νεοπαγανισμού. Αφιέρωσε όλόκληρη τή ζωή του στήν ανάπτυξη τής Wicca και τήν διάδοση τής μαγείας σέ όλο τόν κόσμο.

Μετά τό θάνατο του **Gardner** τό 1964, τό έργο του συνέχισε ό **Raymond Buckland** (Ρεϊμόν Μπάκλαντ), διαβόητος και αυτός μάγος και αποκρυφιστής. Τή δεκαετία του 1960 εισήγαγε τή μαγεία τής Wicca στήν Άμερική, όπου έγινε δεκτή από τούς εκεί αποκρυφιστικούς κύκλους και ιδιαίτερα τούς σατανιστές του **Anton LaVey**, ό όποιος υπήρξε ό ιδρυτής τής φρικιαστικής όργάνωσης, τής «**Έκκλησίας του Σατανά**». Στά 1979 ή μάγισσα – σατανίστρια, από τήν Καλιφόρνια, **Starhawk** έγραψε τό μπέστ σέλερ «**Ο Σπειροειδής Χορός: Μιά Αναγέννηση τής Αρχαίας Θρησκείας τής Μεγάλης Θεάς**», μιά συστηματική παρουσίαση τών γουϊκανικών παγανιστικών τελετουργιών, τό όποιο έκαμε πολύ μεγάλη έντύπωση στους αναγνώστες του δυτικού κόσμου και συνέδεσε τόν σατανισμό μέ τόν Κέλτικο νεοπαγανισμό. Καθοριστικό ρόλο στή διαμόρφωση τής Wicca έπαιξε και ό διαβόητος μάγος και σατανιστής **Alexander Sanders**, ό όποιος διαμόρφωσε, παράλληλα μέ τήν **γκαρντεριανή** νεοπαγανιστική παράδοση, τή λεγόμενη **άλεξανδρινή**. Έχουμε άποδείξει έδω και χρόνια πώς τό μέγα εύρος του αποκρυφισμού, μέ τίς πολυάριθμες πτυχές και όργανώσεις του, λειτουργεί ως δίκτυο συγκοινωνούντων δοχείων. Η σημερινή «ίέρεια» τής «**Έκκλησίας του Σατανά**» στήν πόλη **Σάν Ζοζέ** τής Καλιφόρνιας, **Μάργκαρετ Γουέντλ** δηλώνει γουϊκανή νεοπαγανίστρια!

Η Wicca έμπεριέχει στό λατρευτικό της σύστημα κρᾶμα πολλών αρχαίων παγανιστικών δοξασιών και τελετουργιών. Κυρίως είναι αναβίωση τών δοξασιών και τών τελετουργιών τών δρυϊδών Κελτών και τών αρχαίων παγανιστών Σκανδιναβών. Η όνομασία Wicca δηλώνει τή γυναίκα μάγισσα. Ως κύρια θεότητα λατρεύεται ή «**Μητέρα Θεά Γαία**» τών Κελτών, τήν όποία οί σύγχρονοι δημιουργοί τής Wicca τήν ταύτισαν μέ τήν Άρτεμη – Έκάτη του αρχαιοελληνικού πανθέου. Άλλη κορυφαία θεότητα τής Wicca είναι ό κερασφόρος και τραγόμορφος θεός, ό όποιος και αυτός ταυτίστηκε μέ τόν επίσης αρχαιοελληνικό θεό Πάνα, «**Υίός, άδελφός, έραστής και σύντροφος τής Μεγάλης Μητέρας**»¹. Δέν είναι τυχαία ή έπιλογή. Η Άρτεμις – Έκάτη θεωρούνταν στήν αρχαιότητα προστάτης τής μαγείας, αλλά και τής γονιμότητας στήν Ιωνία. Τό ίδιο και ό Πάνας θεωρούνταν προσωποποίηση τής άγριας έρωτικής λαγνείας. Τά δύο αυτά «θεία» πρόσωπα, σύμφωνα μέ τίς δοξασίες τής Wicca, βρίσκονται σέ άέναη έρωτική συνεύρεση. «**Οί δύο θεοί θεωρούνται ή συμπλήρωση ό ένας του άλλου και μαζί όλοκληρώνονται και δημιουργούν τήν Υπέρτατη Δύναμη**»². Η προσέγγιση από μέρους τών όπαδών γίνεται μέ τή μαγεία και τίς ελεύθερες έρωτικές σχέσεις, «**ως ύψιστη λατρεία**», όπως ισχυρίζονται, πού όμως στήν ουσία είναι συγκεκριασμός τής μαγείας και του άχαλίνωτου έρωτισμού.

Αρχικά ό **Gerald Gardner**, άργότερα ό **Raymond Buckland** και κυρίως ή **Στάρχουικ** έδωσαν μιά ώθηση φεμινιστική στή Wicca, μέ τή λατρεία τής θηλυκής «**Μεγάλης Θεάς**», πού δέν ήταν άλλη από τίς διάφορες παραλλαγές τής θηλυκής θεότητας τής μαγείας στά διάφορα αρχαία παγανιστικά θρησκευματα. Χιλιάδες φεμινίστριες σέ όλο

1. www.beatricediscourse.blogspot.com

2. www.esoterica.gr

τόν κόσμο αποδέχτηκαν τή νέα θρησκεία, τήν όποία θεωροῦσαν ως μιά από τίς κύριες έκφράσεις τής γυναικειάς ἀπελευθέρωσης. Παράλληλα μέ τή λατρεία τής θεᾶς Γαίας, προσεταιρίστηκαν τό οικολογικό παγκόσμιο κίνημα καί κατόρθωσαν νά θεωρηθοῦν ως θρησκευτικό οικολογικό κίνημα!

Τελευταία πληροφοροῦμαστε πώς ἡ διεθνής Wicca ἴδρυσε παράρτημα καί στή χώρα μας καί εἰδικότερα τής λεγομένης Κορελλιανῆς παράδοσης. «Καθιερώθηκε» «ναός» μέ τήν ὀνομασία: «**Ναός τής Ἱερῆς Φλόγας**» καί συστάθηκε ἱερατεῖο μνημένο στήν Ἀμερική καί στήν Ἀγγλία. Δημοσίευμα τοῦ περασμένου Μαΐου ἀναφέρει ὅτι ἔλαβαν χώρα τήν πρωτομαγιά «δυναμικές» μαγικές τελετουργίες ἀπό τά μέλη τής ἐν Ἑλλάδι θρησκευτικῆς κοινότητας τής Wicca. Ἄς σημειωθεῖ πώς τή νύχτα τής 30ης Ἀπριλίου πρός 1η Μαΐου, ἡ ὅποια ὀνομάζεται **Μπιάλτα (Beltaine)** ἢ **Βαλμπούργειος Νύχτα**, ἐορτάζεται ἀπό τούς σατανιστές τό φρικτό γεγονός τής συστάσεως τής «**Ἐκκλησίας τοῦ Σατανᾶ**» ἀπό τόν **LaVey**. Ἡ «ἐορτή» αὐτή τιμᾶται καί ἀπό ὅλους τούς ἀποκρυφιστές τοῦ κόσμου. Ἐπίσης μεταφράστηκαν στά ἑλληνικά πάμπολλα βιβλία, ὅπως τοῦ ἀποκρυφιστῆ συγγραφέα **K. Scot «Wicca: Ὁ Ἀπόλυτος Πρακτικός Ὁδηγός»**, ἀπό τίς ἐκδόσεις «Ἀρχέτυπο».

Παρ' ὅλες τίς μεγαλοστομίες τῶν ἐκπροσώπων τής Wicca, ὅτι δῆθεν ἀποτελεῖ μιά τυπική φυσιοκρατική θρησκεία, θεωροῦμε, βάσει στοιχείων, ὅτι ἐντάσσεται στίς ἀκραῖες ἀποκρυφιστικές ὀμάδες, διότι δέν ἀρκεῖται ἀπλᾶ σέ κάποιες παγανιστικοῦ τύπου τελετουργίες, ἀλλά ἀσκεῖ τήν πρακτική μαγεία, ὡς κατ' ἐξοχήν λατρευτικό τυπικό. Παρ' ὅλο ὅτι ἰσχυρίζονται ὅτι δέν ἔχουν καμιά σχέση μέ τόν σατανισμό καί ὅτι θεωροῦν τόν σατανᾶ ὡς «ἀνύπαρκτο ὄν», ἀποδεικνύουμε μέ στοιχεῖα ὅτι οἱ ἴδρυτές τής Wicca, (**Gardner, Starhawk**, κ.λπ.), πού προαναφέραμε, ἀνήκαν ἢ εἶχαν κοι-

ωνία μέ σατανιστικές ὀργανώσεις. Τά σύμβολα καί τά τελετουργικά τους ἔχουν κοινά σημεῖα μέ αὐτές καί τά «πνευματικά ὄντα» πού ἐπικαλοῦνται στίς μαγικές τελετουργίες τους εἶναι σαφῶς ἀκάθαρτα πνεύματα. Ἔστω γιά παράδειγμα τό παγανιστικό μουσικό συγκρότημα τής Wicca «**Inkubus Sukkubus**», οἱ συμβολισμοί καί ἡ θεματολογία τοῦ ὁποίου εἶναι ταυτόσημοι μέ τόν σατανισμό, ὅπου ἐξυμνεῖται ἀπροκάλυπτα ὁ Devil (Διάβολος) καί ὁ Lucifer (Ἐωσφόρος)³. Ἔχουμε ἐπίσης τή βεβαιότητα ὅτι ἡ μαγικοπαγανιστική θρησκεία Wicca ἀποτελεῖ κύρια ὀμάδα τοῦ ἀποκρυφιστικοῦ πλέγματος τής «**Νέας Ἐποχῆς**», διότι ἀπηχεῖ πλήρως τίς ἀρχές της καί ταυτίζεται μέ τίς ἐπιδιώξεις της.

Φρονοῦμε ὅτι ἡ σύγχρονη πνευματική κατάσταση τοῦ κόσμου δέν εἶναι καθόλου καλή. Εἶναι ἀνάγκη νά ἐγερθοῦμε ἀπό τόν πνευματικό μας λήθαργο καί νά προτάξουμε δυνάμεις ἀντιστάσεως ἐνάντια στή συνεχῆ καί ραγδαία κατάπτωση τής ἀνθρωπότητας. Εἶναι ἐπιτακτική ἀνάγκη νά ἀφυπνιστοῦμε ἀπό τήν πνευματική ἀποχαύνωση πού μᾶς ὀδήγησε ἡ ἀποκρυφιστική προπαγάνδα ἐδῶ καί κάποιες δεκαετίες, νά διώξουμε τή νοητή σκοταδιστική ἀχλή ἀπό τά μάτια μας καί νά ἀτενίσουμε τό ἀνέσπερο φῶς τοῦ Χριστοῦ, τό ὁποῖο, μόνο αὐτό, διαλύει τά νοητά σκοτάδια τοῦ ψεύδους καί τής ἀπάτης. Εἶναι ἀνάγκη νά συνειδητοποιήσουμε πώς ἡ ψευδαίσθηση διεξόδων ἀπό τά ὅποια προβλήματα τής ζωῆς πού δημιουργεῖ ὁ ἀποκρυφισμός εἶναι μιά καλοστημένη παγίδα καί ἓνα ἀπατηλό δόλωμα πού στήνει ὁ πονηρός μέ τά ὄργανά του, προκειμένου νά ἀποσπάσει τόν σύγχρονο ἄνθρωπο ἀπό τήν πρόνοια τοῦ Θεοῦ καί νά τόν ὀδηγήσει στά σκοτεινά ἐρέβη τής σατανοκρατίας, ὅπου ὄχι μόνο δέν ὑπάρχουν διέξοδοι, ἀλλά ἐπικρατεῖ ἡ φρίκη καί ὁ δρόμος χωρίς ἐπιστροφή.

3. www.inkubussukkubus.com

ΜΙΑ ΦΟΡΑ ΚΙ ΕΝΑΝ ΚΑΙΡΟ ΗΤΑΝ ΤΑ ΠΑΡΑΜΥΘΙΑ!

τῆς κ. Ελένης Ανδρουλάκη

Μιά φορά κι έναν καιρό ἦταν τὰ παραμύθια. Τὰ θυμόμαστε οἱ περισσότεροί με νοσταλγία. Τὰ παραμύθια πού ἀγαπήσαμε ὡς παιδιά πέθαναν. Τὰ παραμύθια πού διαπαιδαγώγησαν γενιές παιδιῶν ἔγιναν σήμερα ἀντί-παραμύθια, ἐργαλεῖα διαστροφῆς, ἐφιάλτες παιδικῆς κακοποίησης. Λόγια καί εἰκόνες φρίκης μέσα ἀπό πολύχρωμες, φανταχτερές σελίδες ἢ ἐντυπωσιακά κινούμενα σχέδια καταστρέφουν τό μέλλον καί τήν ἐλπίδα μας.

Ἦλθε καί στήν Ἑλλάδα ἡ ἀμερικανική ταινία κινουμένων σχεδίων «**Ἡ Πριγκίπισσα καί ὁ Βάτραχος**», τοῦ Walt Disney. Καί ποιός δέν ἔχει ἀκούσει τό παραμύθι τῶν ἀδελφῶν Γκρίμ; Καί πόσοι γονεῖς ἄραγε θά προστρέξουν μέ τὰ παιδιά τους στούς κινηματογράφους πιστεύοντας ὅτι θά δοῦν ἐκεῖνη τήν παιδική ἱστορία μέ τόν πρίγκιπα πού μεταμορφώθηκε -χωρίς πολλές-πολλές ἐξηγήσεις- σέ βάτραχο καί τήν ἐπαναφορά του σέ πρίγκιπα μόλις ἡ πριγκίπισσα τόν πέταξε στόν τοῖχο -σύμφωνα μέ τό κλασικό παραμύθι- ἢ μόλις τόν φίλησε- σύμφωνα μέ νεώτερες ἐκδοχές τοῦ μύθου; Τουλάχιστον αὐτό περιμέναμε νά δοῦμε ἐμεῖς ξεκινώντας νά παρακολουθοῦμε τήν ταινία. Τό σόκ ἀκολούθησε σέ λίγα λεπτά.

Ἡ ταινία πού μοιάζει μέ τό κλασικό παραμύθι μόνο κατά τόν τίτλο, εἶναι οὐσιαστικά μιά **ἐμβάπτιση τῶν παιδιῶν στό κακό, τό βουντού, τή μαύρη μαγεία**. Μετά τὰ πρῶτα ἀθῶα λεπτά, ἐμφανίζεται ὁ κακός τῆς ἱστορίας, ὁ «Ἄνθρωπος-Σκιά», ἕνας ἄγριος μάγος βουντού πού φορᾶ καπέλο μέ νεκροκεφαλή καί ὅστᾶ στό λαιμό. Ὁ μάγος διαφημίζει τό βουντού καί τήν

πρόβλεψη τοῦ μέλλοντος. Πλησιάζει τόν ἀνυποψίαστο πρίγκιπα καί τοῦ δίνει τήν κάρτα του: «Διαβάσματα Ταρώ, ξόρκια, φίλτρα, ὄνειρα πού γίνονται πραγματικότητα». «Διαβάζει» τήν παλάμη τοῦ πρίγκιπα καί τόν πείθει νά τόν ἀκολουθήσει. Μέ σαγηνευτικό τρόπο παρουσιάζει στόν πρίγκιπα καί στόν βοηθό του «τό δικό του κόσμος», λέγοντας συνεχῶς ὅτι ἔχει «φίλους στήν ἄλλη πλευρά»! Διαβεβαιώνει τούς ἥρωες ὅτι μπορεῖ «νά διαβάσει τό μέλλον τους, νά δεῖ βαθιά μέσα στήν καρδιά καί τήν ψυχή τους καί νά πραγματοποιήσει τά πιό ἀπίθανα ὄνειρά τους». Χορεύοντας καί τραγουδώντας ἐπαναλαμβάνει: «ἔχω μαγικά, ἔχω ξόρκια, ἔχω πράγματα πού δέν ἔχω κἄν δοκιμάσει καί ἔχω φίλους στήν ἄλλη πλευρά!... Τά χαρτιά, τά χαρτιά, τά χαρτιά λένε τό παρελθόν, τό παρόν καί τό μέλλον ἀκόμα. Τά χαρτιά, τά χαρτιά! Πάρτε μόνο τρία. Κάντε ἕνα μικρό ταξιδάκι στό μέλλον μαζί μου». Τούς παροτρύνει νά σφίξουν τό χέρι του, «τό χέρι ἑνός φτωχοῦ ἀμαρτωλοῦ», ὅπως λέει, καί νά κλείσουν συμφωνία μαζί του. Ὁ πρίγκιπας καί ὁ βοηθός του κλείνουν τή συμφωνία. Ἀμέσως ἔρχονται τά πνεύματα· δένουν τόν πρίγκιπα ὁ μάγος καταλαμβάνεται ἀπό τά πνεύματα καί φτιάχνει ἕνα φυλαχτό παίρνοντας αἷμα ἀπό τόν πρίγκιπα. Ὁ πρίγκιπας μεταμορφώνεται σέ βάτραχο καί ὁ ἀκόλουθός του παίρνει τή μορφή τοῦ πρίγκιπα, ἀλλά ἡ μεταμόρφωσή του διαρκεῖ ὅσο ὑπάρχει αἷμα στό φυλαχτό τό ὁποῖο φορᾶ στό λαιμό του· ὅταν τελειώνει τό αἷμα θά πρέπει νά ἀνανεώνεται.

Ὁ βάτραχος-πρίγκιπας συναντᾶ τήν ἡρωίδα, μιά μαύρη, φτωχή κοπέλα πού εἶ-

ναι σέ πάρτυ μασκέ ντυμένη πριγκίπισσα καί μέ ἀντάλλαγμα χρηματική ἀμοιβή τήν πείθει νά τόν φιλήσει. Ἀντί νά ξαναγίνει πριγκίπας, ὅπως θά περιμέναμε, τά μαγικά ἐπιδροῦν καί στήν κοπέλα ἢ ὁποία μεταμορφώνεται σέ βατραχίνα. Ἡ βατραχίνα πληροφορεῖται ὅτι ὅλα αὐτά ἔγιναν λόγω τοῦ βουντοῦ καί ὁ βάτραχος-πριγκίπας δικαιολογεῖται ὅτι ὁ μάγος «ἦταν πολύ χαρισματικός». Ἀκολουθοῦν τρομακτικές σκηνές καταδίωξης ἀπό ἄγρια ζῶα καί τά βατραχάκια ψάχνουν νά βροῦν κάποιον νά τούς λύσει τά μάγια. Ἀκολουθώντας τίς συμβουλές ἐνός νέου φίλου τους πάνε στήν «καλή» Μάμα Ὄντυ, τή «βασιλίτσα βουντοῦ τοῦ βάλτου» ἢ ὁποία «ἔχει μαγικά καί ξόρκια, ὅλα τά εἶδη βουντοῦ μαγείας»! Ἐν τῷ μεταξύ τό αἷμα τελειώνει στό φυλαχτό καί ὁ φιλόδοξος βοηθός τοῦ πριγκίπα ἀρχίζει νά γυρίζει στήν προηγούμενη ἐμφάνισή του, πράγμα πού ἐξοργίζει τόν «Ἀνθρωποσκιά» ὁ ὁποῖος φωνάζει: «ἐπειδή κάποιος ἄφησε νά φύγει ὁ πριγκίπας-βάτραχος μας, θά πρέπει νά ζητήσω βοήθεια ἀπό τούς φίλους μου στήν ἄλλη πλευρά». Στήν «παιδική» αὐτή ταινία ἀκολουθοῦν ἀναλυτικές περιγραφές τελετουργικῶν μαύρης μαγείας ὅπως συμβαίνουν στήν πραγματικότητα –γιά παράδειγμα ὁ «Ἀνθρωποσκιά» κάνει δαιμονικές ἐπικλήσεις καί βουντοῦ (τρυπᾶ μέ καρφίτσα τήν κούκλα) γιά νά κλείσει συμφωνία μέ τά πνεύματα. Ὁ μάγος πείθει τούς δαιμονικούς φίλους του νά βοηθήσουν ὑποσχόμενος ὅτι «θά ἔχουν ὅ,τι ἐπιθυμήσουν οἱ σκοτεινές μικρές καρδιές τους»! Στή συνέχεια βλέπουμε τρομακτικές σκηνές ὅπου τά πνεύματα μέ μορφή τεράτων ξεχύνονται γιά νά κάνουν κακό.

Οἱ ἥρωες-βάτραχοι παλεύουν νά φτάσουν στήν «καλή» βουντοῦ-μάγισσα καταδιωκόμενοι ἀπό ἀνθρώπους καί τέρατα. Ἡ «καλή» μάγισσα τούς διδάσκει ὅτι «πρέπει νά σκάψουν λίγο βαθύτερα μέσα τους γιά

νά βροῦν ποιοί εἶναι καί τότε θά βροῦν τί χρειάζονται». Ἐν τῷ μεταξύ οἱ δαίμονες φέρνουν τό βάτραχο στόν μάγο, ὁ ὁποῖος συνεχίζει τά τελετουργικά του γιά νά πάρει πάλι αἷμα. Κατόπιν σκοτώνει τήν καλή πυγολαμπίδα-φίλη των βατραχιῶν. Εἶναι μιά θλιβερή σκηνή θανάτου, βαριά καί ἴσως σοκαριστική γιά κάποια παιδιά. Στή συνέχεια ἡ πυγολαμπίδα γίνεται μετά θάνατον ἀστέρι, κάτι πού -σύμφωνα μέ κάποιους κριτικούς- βασίζεται στήν ἰδέα τῆς μετενσάρκωσης.

Τό ἀντί-παραμῦθι τελειώνει μέ σκληρές σκηνές ὅπου ὁ μάγος πληρώνει τίς δόσοληψίες του μέ τά πνεύματα. Τό φυλαχτό μέ τό αἷμα σπάζει καί ὁ μάγος δέν μπορεῖ νά ξεπληρώσει τό χρέος του. Μέ ὀλοζώντανες φρικιαστικές εἰκόνες βλέπουμε τήν ἔλευση τῶν ἄγριων πνευμάτων μέ τήν δαιμονική ὄψη. «Εἶσαι ἔτοιμος; Εἶσαι ἔτοιμος; Εἶσαι ἔτοιμος;» τόν ρωτοῦν φωνάζοντας ὅλα μαζί. «Ὅχι, δέν εἶμαι καθόλου ἔτοιμος» ἀπαντᾷ ὁ μάγος. «Εἶσαι ἔτοιμος;» φωνάζουν χορεύοντας. «Ἐχω ἀκόμα τόν πριγκίπα-βάτραχο φυλακισμένο. Χρειάζομαι λίγο παραπάνω χρόνο. Σᾶς παρακαλῶ! Λίγο ἀκόμα χρόνο!» ἰκετεύει ὁ μάγος. Ἀλλά τά πνεύματα -ὅπως πραγματικά συμβαίνει μέ τά πνεύματα- δέν δείχνουν ἔλεος, τόν τραβᾶνε μέ ἰαχές ὅλα μαζί στό νεκροταφεῖο. Ὁ μάγος σκοτώνεται ἀπό τούς δαίμονες πού ὑπηρετοῦσε. Μετά ἀπό ὅλες αὐτές τίς εἰκόνες θρίλερ πού καταλαμβάνουν μεγάλο μέρος τῆς ταινίας ἀκολουθεῖ καί ὁ γάμος τοῦ βατραχοῦ καί τῆς βατραχίνας πού κατόπιν ξαναγίνονται πριγκίπας καί πριγκίπισσα.

Θά κυριαρχήσει ἄραγε μιά σύντομη σκηνή γάμου ἢ κάποια σύντομα καλά μηνύματα στό νοῦ τῶν παιδιῶν; Ἡ ὅλα τά προηγούμενα; Παιδιά πού εἶδαν τήν ταινία μᾶς εἶπαν τίς ἐντυπώσεις τους· αὐτό πού χαραχτήκε στά παιδιά ἦταν οἱ σκηνές βουντοῦ καί οἱ τρομακτικές σκηνές. Σέ

ξενόγλωσσες ιστοσελίδες διαβάσαμε ότι μικρά παιδιά στο εξωτερικό, όπου ή ταινία προβάλλεται από τό Δεκέμβριο, τρώμαξαν και ήθελαν νά φύγουν στη μέση τής ταινίας· κάποιοι γονείς έγραψαν ότι δέν ήξεραν πώς νά έξηγήσουν στά παιδιά τούς τί είναι τό βουντού. Η έφημερίδα Guardian (28/1/2010) έγραψε ότι πρόκειται για «μέτρια ταινία, μακριά από τήν κατηγορία ιστοριών παιχνιδιού».

Όπως άναμενόταν, μεγάλες ένστάσεις βρέθηκαν και σέ χριστιανικές ιστοσελίδες. Παραθέτω κάποιες ένδεικτικά: «Μετά τήν ταινία κινουμένων σχεδίων “Μουλάν” όπου παρουσιάζεται ο Κομφουκιανισμός, τήν ταινία “Ποκαχόντας” όπου προβάλλεται ο άνιμισμός, τήν ταινία “Ηρακλής” όπου προωθείται ο παγανισμός και τήν ταινία “Ο Άδελφός μου ο Άρκουδος” όπου διδάσκεται ο σαμανισμός, ή τελευταία ταινία κινουμένων σχεδίων του Disney “Η Πριγκίπισσα και ο Βάτραχος” όπου διδάσκεται τό βουντού, είναι “έκπληκτικά σκοτεινή”. Η μαγεία πού βρίσκουμε σέ αυτήν δέν είναι αυτή πού συναντούμε σέ πολλά άλλα παραμύθια, δηλαδή ένα τέχνασμα για νά προωθηθεί ή ιστορία, “είναι πραγματική σκοτεινή και δαιμονική μαγεία”, όπως εξασκεΐται σέ αποκρυφιστικά περιβάλλοντα μέ επικίνδυνες συνέπειες. “Οί φίλοι από τήν άλλη πλευρά” δέν είναι ένα άπλό μαγικό τρικό πού χρησιμοποιείται, άποδεικνύουν ότι χρησιμοποιούνται δαιμονικές δυνάμεις. Μέ αυτά δέν πρέπει κανείς ποτέ νά παίζει. Όλη αυτή ή έμμονή μέ τό βουντού, τή μαύρη μαγεία, τά φυλαχτά μέ τό αίμα... είναι πολύ σκοτεινή και άκραία για τέτοιου είδους παιδική ταινία». Άλλού διαβάζουμε ότι «οί βάσεις τής ταινίας είναι αντίθετες μέ κεντρικά δόγματα του Χριστιανισμού: ή “καλή” μάγισσα βουντού είναι κάτι άνύπαρκτο, διότι τό βουντού μόνο κακό μπορεί νά προκαλέσει,

όλα τά είδη τής μαγείας -λευκή ή μαύρη- είναι τό ίδιο επικίνδυνα και δαιμονικά· τό αντί-εύαγγέλιο του Έαυτού πού προστάζει “νά σκάψουμε βαθύτερα μέσα μας για νά βρούμε τόν έαυτό μας”. οί καλοί ήρωες πού νικούν επειδή στηρίζονται μόνο στον έαυτό τους και τίς δυνάμεις τούς· οί προσευχές στο άστέρι κ. ά.».

Νά τονιστεί ότι ή ταινία έχει έντυπωσιακά κινούμενα σχέδια, γραφικά και τραγούδια. Αυτό σημαίνει ότι τό κακό έξωραΐζεται και γίνεται έτσι πιο εύπεπτο. Είναι ιδιαίτερος άνησυχητικό τό γεγονός ότι τά παιδιά, ακόμα και άν στο τέλος ύπερισχύει τό καλό, μαθαίνουν νά έξοικειώνονται μέ τό άγριο, τό φρικώδες, τό κακό και τό δαιμονικό. Η άπευαισθητοποίηση είναι τό πρώτο βήμα προς τήν άποδοχή και τήν μίμηση. Άυτονόητα όλα αυτά, αλλά τά παίρνουμε στά σοβαρά; Τό κάθε παιδί είναι μοναδικό και ή επίδραση όλων αυτών στο κάθε μοναδικό παιδί είναι άγνωστη. Άλλο παιδί μπορεί νά αναπτύξει ή νά αύξήσει φοβίες, άλλο επιθετικότητα, άλλο σαδιστικές τάσεις, άλλο περιέργεια νά άνοιχτεί στο κακό και τό άπόκρυφο, πράγμα ιδιαίτερος εύκολο για τά παιδιά μας σήμερα. Τά ιατρεία των ψυχιάτρων, όπως τό όμολογούν οί ίδιοι, έχουν γεμίσει τά τελευταία χρόνια μέ παιδιά πού άρρωσταίνουν από όλη αυτή τήν έκθεση σέ αυτό πού δέν είναι ούτε παιδικό ούτε υγιές. Δέν είναι μόνο αυτή ή ταινία, μόνο αυτό τό παραμύθι. Είναι όλα αυτά τά αντί-παραμύθια, τά αντί-θεάματα, τά αντί-παιχνίδια. Είναι όλη αυτή ή αντί-άγωγή μέ τήν όποία δηλητηριάζουμε τά παιδιά μας σήμερα. Είμαστε όλοι υπεύθυνοι. Άν δέν προσέξουμε, αν δέν προσπαθήσουμε, αν δέν προσευχηθούμε... Μιά φορά κι έναν καιρό ήταν τά παραμύθια! Μιά φορά κι έναν καιρό ήταν τά παιδιά!

ΕΙΔΗΣΕΙΣ - ΣΧΟΛΙΑ

ΚΑ' ΠΑΝΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΣΥΝΔΙΑΣΚΕΨΙΣ ΕΝΤΕΤΑΛΜΕΝΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ ΚΑΙ ΙΕΡΩΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΝ ΔΙΑ ΘΕΜΑΤΑ ΑΙΡΕΣΕΩΝ ΚΑΙ ΠΑΡΑΘΡΗΣΚΕΙΑΣ

Συνεδριακό Κέντρο
Ι. Ναού Αγίου Νικολάου,
(Πειραιᾶς, 2 ἕως 4-11-2009)

Μέ θέμα: «Σύγχρονες αίρέσεις – προέλευση, ἐκδηλώσεις, κατανόησή τους», πραγματοποιήθηκε καί ἐφέτος ἡ ΚΑ' Πανορθόδοξη Συνδιάσκεψη Ἐντεταλμένων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν καί Ἱερῶν Μητροπόλεων γιά θέματα αίρέσεων καί παραθρησκείας.

Ἡ Συνδιάσκεψη, πού τελοῦσε ὑπό τήν αἰγίδα τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί Πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου, ἔλαβε χώραν στόν Ἱερό Ναό τοῦ Αγίου Νικολάου Πειραιῶς, ἀπό 2 ἕως 4.11.2009, μέ τήν φιλόξενη φροντίδα τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Πειραιῶς κ. Σεραφεῖμ καί ὑπό τήν προεδρεία τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Νικοπόλεως καί Πρεβέζης κ. Μελετίου, Προέδρου τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπί τῶν Αἱρέσεων.

Συμμετεῖχαν σ' αὐτήν Ἐντεταλμένοι 10 Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν καί 67 Ἱερῶν Μητροπόλεων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τῆς Κρήτης καί τῆς Δωδεκανήσου.

Ἡ Συνδιάσκεψη, μέ βάση τίς εἰσηγήσεις, συζητήσεις καί προτάσεις τῶν συνέδρων καί μέ σεβασμό πρὸς τήν θρησκευτική ἐλευθερία, ἀφοῦ μελέτησε τὰ προβλήματα πού δημιουργοῦνται ἀπό τήν δραστηριότητα τῶν νεοφανῶν αίρέσεων κατέληξε στὰ ἀκόλουθα πορίσματα:

ΠΟΡΙΣΜΑΤΑ

1. Ὁ Χριστός πρὶν ἀναληφθῆ στόν οὐρανό μᾶς ἔδωσε τήν Μία Ἐκκλησία Του –νά συγκαλεῖ ὅλους εἰς ἐνότητα σέ ἓνα πνεῦμα, σέ μία πίστη.

Ἀφοῦ ἓνας εἶναι ὁ Χριστός καί ἡ πίστη σ' Αὐτόν πρέπει νά εἶναι μία. Καί ἡ Ἐκκλησία πρέπει ἔτσι νά Τόν πιστεύει καί νά Τόν κηρύσσει.

2. Ἡ ὕπαρξη πολλῶν ὁμολογιῶν εἶναι σημεῖο θλιβερό. Εἶναι δικαιολογημένη ἡ διοικητική διαίρεση τῶν διαφόρων τοπικῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, ἀλλά δέν δικαιολογεῖται ἡ ἀποκοπή ἀπό τήν Μία Ἐκκλησία μεγάλων ομάδων ἀνθρώπων καί ἡ δημιουργία ἄλλων «Ἐκκλησιῶν» μέ διαφορετική διδασκαλία καί διαφορετική πίστη γιά τόν ΕΝΑ Χριστό.

3. Πολλές τέτοιες χωριστές «ἐκκλησίες» δημιουργήθηκαν στόν σύγχρονο κόσμο ἀπό ἀνησυχία καί ἀγωνία ἀνθρώπων γιά μία πῖο «σύγχρονη διατύπωση» τῆς πίστεως, πού δέν εἶναι ἐπιτυχής. Ἄλλες πολλές νέες ὁμολογίες πρόβαλαν ἀπό ἀγανάκτηση ἀτόμων καί συνόλων γιά τήν κατάπτωση καί ἐκκοσμίκευση τοῦ κλήρου, πού ὅταν μειώνεται ὁ ζῆλος του γιά τήν σωτηρία τοῦ κόσμου ἢ ὅταν πλεονάζει στούς κόλπους του ἡ ἁμαρτία –καταντᾶει ἐξουσιαστικός καί παγερός.

4. Σέ παλαιότερες ἐποχές, αὐταρχικά πολιτικά καθεστῶτα ἀρνοῦνταν στούς αίρετικούς δικαίωμα ὕπαρξης. Σήμερα ἡ ἐλευθερία συνειδήσεως εἶναι ἀδιαφιλονίκητη. Ἡ Ἐκκλησία, πιστή στόν λόγο τοῦ Χριστοῦ, ἀναγνωρίζει τό δικαίωμά τους νά πιστεύουν ὅ,τι οἱ ἴδιοι θέλουν. Δέν παύει ὅμως νά διακηρύσσει, ὅτι ἡ ὕπαρξη αίρέσεων εἶναι ζημία γιά τήν Ἐκκλησία τοῦ

Χριστού, ἀφοῦ ἔχει σάν ἀποτέλεσμα τήν ἀπώλεια πολλῶν γιά τήν αἰώνια ζωή.

5. Τό μεγάλο δῶρο τῆς ἐλευθερίας τοῦ ἀνθρώπου θεμελιώνεται στήν «κατ' εἰκόνα Θεοῦ» δημιουργία του. Ὁ σεβασμός ὁμως τῆς θρησκευτικῆς ἐλευθερίας κατοχυρώνει καί τό διπλό χρέος τῶν Ὁρθοδόξων ποιμένων: α) Νά κάνουν σαφῆ διάκριση τῆς κατὰ τόν ἅγιο Ἰγνάτιο τόν Θεοφόρο «χριστιανῆς τροφῆς» ἀπό τήν «ἀλλοτρία βοτάνη» τῶν αἰρέσεων. Καί β) νά ἀποκαλύπτουν καί νά καταγγέλλουν τίς ἀθέμιτες διαστρεβλώσεις καί παραπλανητικές μεθοδεύσεις τῶν αἰρετικῶν ομάδων.

6. Ἡ προτροπή τοῦ ὄφρα στήν Εὐα γιά αὐτοθέωση, ὅπως περιγράφεται στήν Γένεση, ὁδήγησε τόν κόσμο στήν ἄρνηση καί στήν ἀθεΐα. Συνέπεια τῆς πρόκλησης αὐτῆς εἶναι ἡ αὐτονόμηση τοῦ ἀνθρώπου ἀπό τόν Θεό καί ἡ ἀποκοπή του ἀπό τό Σῶμα τῆς Ἐκκλησίας.

7. Ἀναζητώντας κατά φυσική προδιάθεση ὁ ἀνθρώπος τόν Θεό, φτιάχνει δικῆς του ἐπινόησης θρησκείες, πού ὅλες ἐξελίχθηκαν σέ παγανιστικές εἰδωλολατρίες. Ἡ Ἐκκλησία δέν ἀποτελεῖ μία ἀκόμη περίπτωση –καρπό τῆς ἐκ μέρους τοῦ ἀνθρώπου ἀναζήτησης τοῦ Θεοῦ· δέν εἶναι μία ἀπό τίς θρησκείες. Ἀντίθετα εἶναι καρπός τῆς ἐκ μέρους τοῦ Θεοῦ ἀναζήτησης τοῦ πλανημένου. Εἶναι καρπός ἐνέργειας τοῦ Θεοῦ, Θεΐα ἀποκάλυψη καί ὄχι ἀνθρώπινη ἀνακάλυψη.

8. Ὁ Θεός διά τοῦ Υἱοῦ Του Ἰησοῦ Χριστοῦ ἀναζητεῖ τόν ἀνθρώπο καί θέλει νά τόν ἐπαναφέρει στήν ἐνότητα τῆς πίστεως καί στήν κοινωνία μαζί Του· σέ μία σχέση ἀγάπης· σέ μία φιλική ἐπικοινωνία «ὡς εἶ τις λαλήσει πρὸς τόν ἑαυτοῦ φίλον». Ἡ Ἐκκλησία ὡς Σῶμα καί ὄργανο τοῦ Χριστοῦ γιά τήν σωτηρία τοῦ κόσμου ἀντιμετωπίζει τήν αἵρεση σάν ἀσθένεια πού ὁδηγεῖ στόν θάνατο, σάν ζημία γιά τήν αἰώνια ζωή.

9. Οἱ τάχα ἀποκαλύψεις τοῦ Θεοῦ σέ διάφορους αἰρετικούς πρέπει νά ἀντιμετω-

πιζονται μέ πολλή δυσπιστία. Ἄν προέρχονταν ἀπό τόν Χριστό θά ὁδηγοῦσαν σέ ἀγάπη, ταπείνωση, εἰρήνη, νηφαλιότητα καί ἐνότητα πίστεως. Ἀποκαλύψεις πού δέν προέρχονται ἀπό τόν Χριστό προκαλοῦν ταραχή, σύγχυση, διχοστασίες καί διαιρέσεις.

10. Ἡ Ἐκκλησία πρέπει νά ἀποφεύγει κάθε δημαγωγική κινδυνολογία καί δημιουργία πανικοῦ, νά καλλιιεργεῖ ὑγιῆ μνήμη καί μελέτη τῶν ἐσχάτων καί νά ὑποδεικνύει καί νά ὑπενθυμίζει τίς ἐσχατολογικές διαστάσεις τόσο τῆς λατρείας ὅσο καί τήν σημασία τῆς μέ συνέπεια ὑπακοῆς στίς ἐντολές τοῦ Χριστοῦ.

11. Χρέος ὄλων τῶν μελῶν τῆς Ἐκκλησίας, ἀλλά προεχόντως καί περισσότερο τῶν ποιμένων τῆς (ἀρχιερέων καί ἱερέων) εἶναι ἡ μέριμνα γιά τούς αἰρετικούς· νά τούς καλεῖ σέ ἐνότητα πίστεως καί στήν κοινωνία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Τό χρέος τῆς αὐτό ἀπαιτεῖ, ὁ κάθε ἱερέας –καλός ποιμένας– νά ἀναζητεῖ τό πλανηθέν πρόβατο τῆς ποιμνῆς του μέ ταπείνωση, μέ ἀγάπη καί μέ πολλή προσευχή «πορευόμενος ἐπὶ τά ὄρη», δηλαδή μὴ διστάζοντας νά προβῆ γιά τόν σκοπό αὐτό σέ κόπους καί θυσίες.

12. Ἡ Συνδιάσκεψή μας προσκαλεῖ ὄλους τούς ἀδελφούς ποιμένες καί ποιμαινομένους νά μὴ ξεχνοῦν τό χρέος αὐτό τῆς ἀγάπης. Καί ἀπευθύνει ἔκκληση πρὸς τούς ποιμένες καί πατέρες μας ἀρχιερεῖς καί ἰδίως στήν διοικοῦσα Ἱερά Σύνοδο νά ἀναλάβει πολλές σχετικές πρωτοβουλίες καί νά συντονίζει τό ἔμπυχο δυναμικό τῆς στό μεγάλο αὐτό ἔργο, ὑποβοηθώντας το μέ ὅλα τά ὑλικά μέσα πού διαθέτει καί ἀξιοποιώντας τά σύγχρονα τεχνολογικά ἐπιτεύγματα (ραδιόφωνο, τηλεόραση, διαδίκτυο, Η/Υ κ.λπ.).

Οἱ Ἐκπρόσωποι τῶν

Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν.

Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου.

Πατριαρχείου Ἀλεξανδρείας.

Πατριαρχείου Αντιοχείας.
Πατριαρχείου Ρωσίας.
Πατριαρχείου Σερβίας.
Πατριαρχείου Ρουμανίας.
Πατριαρχείου Βουλγαρίας.
Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου.
Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.
Ἐκκλησίας τῆς Πολωνίας.

**ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ
ΚΑ' ΠΑΝΟΡΘΟΔΟΞΟΥ
ΣΥΝΔΙΑΣΚΕΨΕΩΣ**

Δευτέρα, 2.11.2009

- 12.00.** Ἁγιασμός.
Χαιρετισμός, ὑπό τοῦ Σεβασμ.
Πειραιῶς καί Φαλήρου κ. Σεραφεῖμ.
Μηνύματα.
Κήρυξη ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν,
ὑπό τοῦ Προέδρου τῆς Σ. Ἐπιτροπῆς
ἐπί τῶν αἱρέσεων, Σεβασμ. Μητρο-
πολίτου Νικοπόλεως καί Πρεβέζης
κ. Μελετίου.
Ἐπί τοῦ Προγράμματος.
- 17.00. Α' Εἰσήγηση:** Αἰδεσιμολ. Πρωτοπρε-
σβύτερος κ. Βασίλειος Γεωργόπουλος,
Λέκτωρ Θεολογικῆς Σχολῆς Α.Π.Θ.:
«Ἡ προέλευση τῶν Προτεσταντικῶν
αἱρέσεων».
- 17.45. Β' Εἰσήγηση:** Ἐλλογιμ. κ. Λάμπρος
Σκόντζος, Θεολόγος:
«Σύγχρονες μορφές ποιμαντικῆς ἀν-
τιμετωπίσεως τῶν νεοφανῶν αἱρέσε-
ων».

Τρίτη, 3.11.2009

- 09.30. Γ' Εἰσήγηση:** Σεβασμιώτατος Μη-
τροπολίτης Νικοπόλεως καί Πρεβέ-
ζης κ. Μελέτιος: «Θρησκεία ἢ Χρι-
στός».
- 10.15. Δ' Εἰσήγηση:** Πανοσιολ. Ἀρχιμαν-
δρίτης κ. Βαρνάβας Λαμπρόπουλος:
«Τί κάνει τίς αἱρέσεις γοητευτικές».
- 11.00.** Συζήτηση ἐπί τῶν δύο Εἰσηγήσεων.

- 11.30. Ε' Εἰσήγηση:** Πανοσιολ. Ἀρχιμαν-
δρίτης κ. Γρηγόριος Κωνσταντίνου:
«Ἀποκαλύψεις καί ὁράματα Μορμό-
νων».
- 12.15. ΣΤ' Εἰσήγηση:** Πανοσιολ. Ἀρχιμαν-
δρίτης κ. Θεόφιλος Λεμοντζῆς: «Ἡ
διάκριση τῆς γνήσιας χαρισματικῆς
ἐμπειρίας καί τῆς πλάνης».
- 13.00.** Συζήτηση ἐπί τῶν δύο Εἰσηγήσεων.
- 17.00. Ζ' Εἰσήγηση:** Αἰδεσιμολ. Πρωτοπρε-
σβύτερος κ. Κων/νος Στρατηγόπου-
λος: «Ἀκραῖες μορφές Προτεσταντι-
σμοῦ - Ὀπτική προσέγγιση».
- 17.45.** Αἰδεσιμολ. Πρωτοπρεσβύτερος κ.
Κυριακός Τσουρός: «Ἐνημέρωση ἐπί
τῶν τελευταίων ἐξελίξεων στό διε-
θνές σκηνικό».
- 18.00.** Ἐπεξεργασία Πορισμάτων. Οἱ Ἐντε-
ταλμένοι καί τό ἔργο τους (α').

Τετάρτη, 4.11.2009

- 09.30.** Ἐπεξεργασία Πορισμάτων. Οἱ Ἐντε-
ταλμένοι καί τό ἔργο τους (β').
- 10.30.** Γενική συζήτηση ἐπί τῶν Πορισμά-
των.
- 12.00.** Ἐγκριση Πορισμάτων - Ἀνακοινω-
θέν.
Συντονιστής Προγράμματος: π. Κυ-
ριακός Τσουρός.

**ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ ΕΠΙ ΤΩΝ ΤΕΛΕΥΤΑΙΩΝ
ΕΞΕΛΙΞΕΩΝ ΣΤΟ ΔΙΕΘΝΕΣ ΣΚΗΝΙΚΟ¹**

*τοῦ Πρωτοπρ. Κυριακοῦ Τσουροῦ,
Γραμματέως τῆς Σ. Ἐ. ἐπί τῶν αἱρέσεων.*

Πρόθεση τῆς σημερινῆς παρέμβασής
μου εἶναι νά ἐνημερώσω τά μέλη τῆς πα-
ρούσας Συνδιασκέψεως ἀφ' ἑνός μὲν, γιά
τά κύρια σημεῖα τῆς δραστηριότητος τοῦ
Γραφείου μας κατά τό διαρρεῦσαν ἔτος, ἀφ'
ἐτέρου δέ, γιά τίς τελευταῖες ἐξελίξεις στό

---

1. Εἰσήγηση στήν «ΚΑ' Συνδιάσκεψη Ἐντεταλμένων
Ὁρθόδοξων Ἐκκλησιῶν καί Ἱ. Μητροπόλεων γιά θέματα
αἱρέσεων καί παραθρησκείας», Ἅγιος Νικόλαος Πει-
ραιῶς, 2-4.11.2009.

διεθνές και τό ελληνικό σκηνικό τῶν νεοφανῶν αἰρέσεων.

Τό γραφεῖο μας στό διάστημα, ἀπό τήν πραγματοποίηση τῆς προηγούμενης Κ' Συνδιασκέψεως, ἀνέπτυξε μιά εὐρεία καί ἔντονη δραστηριότητα, ὑπό τίς εὐλογίες τοῦ Προέδρου τῆς Ἐπιτροπῆς μας Σεβ. Μητροπολίτου Νικοπόλεως καί Πρεβέζης κ. Μελετίου. Δέν εἶναι βεβαίως δυνατό νά ἐκθέσουμε ἐδῶ στίς λεπτομέρειες τῆς τῆς δραστηριότητα αὐτή. Ὑποβάλαμε σχετική Ἐκθεση πρὸς τήν Ἱερά Σύνοδο. Ἐδῶ θά περιορισθῶ σέ μερικά μόνο γεγονότα, τά ὁποῖα θεωρῶ ὡς τά σημαντικότερα καί ἀναγκαῖα γιά τήν ἐνημέρωσή σας.

Ὅμως, θά ἤθελα προηγουμένως νά ἀναφερθῶ, ἐν εἶδει μνημοσύνου, στόν μακαριστό Ἀρχιμανδρίτη π. Δανιήλ Γούβαλη, ὁ ὁποῖος ἐκοιμήθη ἐν Κυρίῳ στίς 11.7.2009. Ἐχορημάτισε μέλος τῆς Ἐπιτροπῆς ἐπί τῶν Αἰρέσεων καί τῆς Εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς Μελέτης Ἀρχαιολατρίας - Νεοειδωλολατρίας ἐπί σειρά ἐτῶν καί συνέγραψε σειρά βιβλίων μέ πλούσιο περιεχόμενο, γιά τόν τρόπο ἀντιμετώπισεως τῆς χιλιαστικῆς καί τῆς πεντηκοστιανῆς πλάνης.

Ὁ Κύριος ἄς ἀναπαύει τήν ψυχή του ἐν Χώρα ζώντων, στήν ἀληθινή Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν.

Α) Δελτία Τύπου

Κατά τό ἔτος πού πέρασε ἡ Ἐπιτροπή ἐξέδωκε τά ἐξῆς Δελτία Τύπου γιά ἐνημέρωση τοῦ Κοινοῦ:

α) Γιά τήν ἐπιχείρηση «Γεδεών» - «Ἰησοῦς τοῦ Ναυῆ»

Μερικές νεοπεντηκοστιανές ομάδες ἔχουν ἀρχίσει ἀπό τό ἔτος 2004 καί ἐξῆς μιά ἔντονη προσηλυτιστική δραστηριότητα στά νησιά τοῦ Αἰγαίου στήν ἀρχή, στίς παράκτιες περιοχές τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος καί τελευταῖα στίς πυρόπληκτες περιοχές, μέ κωδικό τίτλο «Γεδεών» I καί II, παλαιότερα, καί «Ἰησοῦς τοῦ Ναυῆ» I καί II τά δύο τελευταῖα ἔτη. Ἔτσι

ἡ Ἐπιτροπή ἐξέδωκε καί παλαιότερα, ἀλλά καί προσφάτως σχετικά ἐνημερωτικά Δελτία Τύπου.

Πρὸς ἐνημέρωσή σας σημειώνω ὅτι ἡ «ἐπιχείρηση» αὐτή ἀναπτύσσεται κυρίως ἀπό τήν «Ἑλληνική Ἱεραποστολική Ἐνωση» (ἀνήκει στίς λεγόμενες «ὑπερδογματικές» Νεοπεντηκοστιανές ομάδες), σέ συνεργασία μέ ἄλλες ομάδες, ὅπως τίς λεγόμενες «Ἐλεύθερες Ἐκκλησίες» καί ἄλλες Πεντηκοστιανές καί Νεοπεντηκοστιανές (ὅπως ἡ Ἐλευθέρα Εὐαγγελική Ἐκκλησία), κ. ἄ.

Σᾶς ὑπενθυμίζω ὅτι ἡ «Ἑλληνική Ἱεραποστολική Ἐνωση» εἶναι ἡ ὀργάνωση πού ἀπασχόλησε τό Γραφεῖο μας καί ἄλλες φορές παλαιότερα, ἤδη ἀπό τό ἔτος 1986, μέ τήν ὑπόθεση τοῦ πλοίου «Ἀνάσταση» τῆς «Νεολαίας μέ Ἀποστολή», πού ἔφθασε στά ἑλληνικά δικαστήρια. Σήμερα προεδρεύεται ἀπό τόν κ. Ἰωνάθαν Μακρῆ, υἱό τοῦ ἀποβιώσαντος τό ἔτος 2007 Κώστα Μακρῆ.

Παρενθετικά ἐπισημαίνω, ὅτι μεγάλη προσηλυτιστική δραστηριότητα ἀναπτύσσεται σέ Πανεπιστημιακές Σχολές ἀπό τήν «Χριστιανική Κίνηση Ἀγάπης» (ΧΚΑ) (ἢ Campus Crusade of Christ) καί τήν «Πανελλήνια Ἱεραποστολή Συμπαράστασης» (ΠΙΣ), πού ἀνήκουν στόν ἴδιο χῶρο, τῶν λεγομένων ἀδογματιστων.

β) Σαηεντολογία

Κατά τό διαρρεῦσαν ἔτος ἡ Ἐπιτροπή μας ἐξέδωκε δύο ἐνημερωτικά Δελτία Τύπου σχετικά μέ τήν Σαηεντολογία: Τό ἕνα γιά τήν ὀργάνωση τῆς Σαηεντολογίας μέ τόν τίτλο «Ὁ Δρόμος πρὸς τήν Εὐτυχία» (15.1.2009). Ἡ ὀργάνωση αὐτή διένειμε ἐντυπο ὑλικό στούς βουλευτές τοῦ Ἑλληνικοῦ Κοινοβουλίου, στό ὁποῖο ὑπεστήριζε ὅτι οἱ σαηεντολογικές ἀντιλήψεις ἀποτελοῦν «ὁδηγό κοινῆς λογικῆς γιά καλύτερη ζωή» καί «ἐκπαιδευτικά ἐργαλεῖα γιά τήν ἐξομάλυνση τῆς ἐντάσεως».

Τό δεύτερο Δελτίο Τύπου, για τήν επίσης ὀργάνωση - δορυφόρο τῆς Σαηεντολογίας, μέ τόν τίτλο «Νεολαία Ὑπέρ τῶν Διεθνῶν Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων» (YHRI) (3.3.2009), πού ὑπόσχεται τήν «διδασκαλία τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων στους νέους».

Καί στά δύο Δελτία Τύπου ὑπενθυμίζεται ἡ καταδίκη τῶν θεωριῶν τοῦ L.R. Hubbard ἀπό τά Ἑλληνικά δικαστήρια (1996 καί 1997).

Συμπληρωματικά, προσθέτω καί τά ἐξῆς, για τήν δραστηριότητα τῆς ἴδιας ὀργάνωσης: Εἶναι γνωστή γενικῶς ἡ δραστηριοποιούμενη διεθνῶς «Ἐκκλησία τῆς Σαηεντολογίας» τοῦ L.R. Hubbard. Στή χώρα μας, μετά τίς διάφορες μεταμορφώσεις της ἀπό ΚΕΦΕ, σέ «Ἑλληνικό Ἰνστιτούτο Διανοητικῆς καί Σαηεντολογίας» καί μιὰ σειρά ἄλλων 22 τίτλων, μέ τούς ὁποίους εἶναι γνωστή διεθνῶς καί στήν Ἑλλάδα, σᾶς ὑπενθυμίζω ὅτι τό ἔτος 2000 (18.12.2000) ἐζήτησε ἀπό τό Ἑλληνικό Ὑπουργεῖο Ἐθνικῆς Παιδείας καί Θρησκευμάτων, ἄδεια λειτουργίας εὐκτηρίου οἴκου μέ τόν τίτλο «Ἐκκλησία τῆς Σαηεντολογίας», αἴτημα τό ὁποῖον ἀπερρίφθη. Εἶναι γνωστή ἡ ἐξέλιξη τῆς ὑπόθεσης, ἡ ὁποία κατέληξε μέ τήν παραίτηση τῆς Σαηεντολογίας ἀπό τό ἐν λόγω αἴτημα καί ἄρα μέ τήν μή ἀναγνώρισή της ὡς «γνωστῆς θρησκείας» στήν Ἑλλάδα.

Ὅμως, τέλος τοῦ 2008, ἡ Σαηεντολογία ἐπανῆλθε στό παλαιότερο αἴτημά της, προσθέτοντας στόν τίτλο της αὐτή τή φορά τήν λέξη «Ἑλληνική» («Ἑλληνική Ἐκκλησία τῆς Σαηεντολογίας»). Ἡ ὑπόθεση παραμένει ἀνοικτή.

Ἐν τῷ μεταξύ, στόν διεθνῆ χώρο πρέπει νά σημειώσουμε καί τά ἐξῆς σχετικά μέ τήν Σαηεντολογία:

1) Τήν μήνυση τοῦ πρώην Σαηεντολόγου Πήτερ Λέτερες κατά τῆς ὀργάνωσης, ὁ ὁποῖος τήν χαρακτήρισε ὡς «συνδικᾶτο τοῦ

ἐγκλήματος» καί για ἐκβιασμό καί διαφθορά (βλ. «Διάλογος», τ. 52, 29-30).

2) Τήν προσαγωγή σέ δίκη στή Γαλλία μελῶν τῆς «Ἐκκλησίας τῆς Σαηεντολογίας» για «ὀργανωμένη ἀπάτη», μετά ἀπό καταγγελία πρώην μέλους τῆς Σαηεντολογίας καί τῆς «Γαλλικῆς Ἐπαγγελματικῆς Ἑνώσης Φαρμακοποιῶν»² (βλ. «Διάλογος», τ. 53, 24).

3) Τήν ἀπόρριψη ἀπό τό Ε.Δ.Α.Δ. τῆς προσφυγῆς τῆς Σαηεντολογίας ἐναντίον τῆς Ρωσικῆς Κυβέρνησης (ὑπόθεση Kimlya), ἡ ὁποία ἀρνήθηκε νά τήν ἀναγνωρίσει ὡς γνωστή θρησκεία. Τό Εὐρωπαϊκό Δικαστήριο ἀποφάνθηκε ὅτι εἶναι δικαίωμα κάθε κράτους νά ἀναγνωρίζει ἢ ὄχι μιὰ ομάδα ὡς θρησκεία ἢ μή (αὐτή ἡ ἀπόφαση τοῦ Ε.Δ.Α.Δ. εἶναι ιδιαίτερα σημαντική καί δημιουργεῖ νομολογία για τό θέμα αὐτό). Κατεδίκασε ὁμως τήν Ρωσία γιατί δέν ἀνεγνώρισε τήν Σαηεντολογία ὡς σωματεῖο ἰδιωτικοῦ δικαίου.

γ) Ἀποκρυφιστικές κάρτες

Μέ τήν κυκλοφορία ἀπό τήν ὀργάνωση «Κρύων», σειρᾶς «καρτῶν αὐτογνωσίας», πού προσιδιάζουν πρὸς τίς ἀποκρυφιστικές κάρτες Ταρώ, τό Γραφεῖο τῆς Ἐπιτροπῆς ἐξέδωκε εἰδικό ἐνημερωτικό Δελτίο Τύπου πρὸς ἐνημέρωση τοῦ Ὁρθοδόξου Πληρώματος (30.4.2009). Τά παιγνιόχαρτα αὐτά ἀντί τῶν γνωστῶν συμβόλων ἢ ἄλλων μορφῶν, φέρουν εἰκονιζόμενα τό Πρόσωπο τοῦ Κυρίου καί Ἁγίων τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας μας (βλ. «Διάλογος» 55, 24, 27).

Β) Ἄλλες ἐνδιαφέρουσες πληροφορίες

α) Στίς 6.11.2008 τό Ε.Δ.Α.Δ. ἀπέρριψε προσφυγή τριῶν ὀργανώσεων τῆς γκουρουϊστικῆς κίνησης τοῦ Osho Rajneesh, κατά τοῦ Γερμανικοῦ κράτους. Εἶχαν προσφύγει σ' αὐτό ὑποστηρίζοντας ὅτι οἱ ὀρο-

2. Πρόσφατα ἐξεδόθη καταδικαστική ἀπόφαση για τήν ὑπόθεση αὐτή.

λογίες «αίρέσεις», «ψυχομάδες», «καταστροφικές λατρείες», «ψευδοθρησκεία», «διανοητικός χειρισμός», πού χρησιμοποιούσαν οί Γερμανικές κρατικές υπηρεσίες, αντίκεινται στή θρησκευτική ἐλευθερία. Τό Εὐρωπαϊκό Δικαστήριο ἀποφάνθηκε ὅτι ἡ χρήση τέτοιων ἀξιολογικῶν κρίσεων δέν συνιστᾷ παραβίαση τῆς θρησκευτικῆς ἐλευθερίας, πρέπει ὅμως νά δικαιολογεῖται ἀρκούντως (βλ. «Διάλογος», τ. 54, 25).

Σημειωθῆτω ὅτι ὁ γκουρού τῆς ὀργανώσεως αὐτῆς, Osho Rajneesh, ὁ ὁποῖος εἶχε ἀπελαθεῖ ἀπό τήν Ἑλλάδα (Κρήτη) τό 1986, πέθανε τό ἔτος 1990.

β) Τά τελευταῖα χρόνια ἐπιδιώκεται ἀπό διάφορες πλευρές ἡ εἰσαγωγή γκουρουϊστικῶν τεχνικῶν διαλογισμοῦ καί γιόγκα σέ σχολεῖα, σεμινάρια καθηγητῶν καί διδασκάλων, συλλόγων ἐργαζομένων σέ Τράπεζες καί σέ προγράμματα ὀργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοίκησης. Τόν ἀπελθόντα Ιούνιο ἐξαπολύθηκε ἐγκύκλιος Σχολικοῦ Συμβούλου, ὁ ὁποῖος καλοῦσε τούς ἐκπαιδευτικούς νά παρακολουθήσουν σεμινάρια γιόγκα. Μέ παρέμβαση ἱκανοῦ ἀριθμοῦ ἐκπαιδευτικῶν, ἀλλά καί μέ ἄλλες παρεμβάσεις (καί τοῦ Γραφείου μας), τά σεμινάρια αὐτά ματαιώθηκαν. Χρειάζεται ἐπαγρύπνηση γιά ἀνάλογες προσπάθειες καί ἐνημέρωση ἐκ μέρους μας -ὅπου αὐτό εἶναι δυνατό- τῶν κατά τόπους Ἀρχῶν τοπικῆς αὐτοδιοίκησης καί ἄλλων φορέων, γιά τήν ἀποφυγή τῆς προκαλού-μενης σύγχυσης καί παραπλάνησης στόν τομέα αὐτό.

γ) Παρατηρεῖται μεγάλη ἐξάπλωση καί αὐξηση ὁμάδων τῆς «Νέας Ἐποχῆς» πού χρησιμοποιοῦν προσωπεῖα τῶν λεγομένων «ἐναλλακτικῶν θεραπειῶν» καί «ψυχοθεραπείας». Στήν τελευταία ἐκθεση τῆς Γαλλικῆς Ἐθνοσυνελεύσεως (τέλος 2008) γίνεται λόγος γιά τήν ἀνάγκη μελέτης τοῦ προβλήματος αὐτοῦ. Μάλιστα ἐπιχειρεῖται καί σύνταξη σχετικοῦ καταλόγου τέτοιων ὁμάδων.

Τό πρόβλημα αὐτό ἀνήκει ἀσφαλῶς καί πρωτίστως στήν ἀρμοδιότητα τῆς ἱατρικῆς ἐπιστήμης. Ὅμως ἔχει καί πλευρές πού πρέπει νά ἀποτελέσουν ἀντικείμενο καί τοῦ δικοῦ μας ἐνδιαφέροντος, ἀφοῦ προετοιμαστῆι στό μέλλον καί μελετηθεῖ καταλλήλως τό πρόβλημα. Ὅχι, βεβαίως, χωρίς τήν συνεργασία ἰατρῶν, ψυχιάτρων, ψυχολόγων κ.ἄ.

δ) Γεδεωνίτες ἢ «Φίλοι τῆς Ἁγίας Γραφῆς»

Ἀπό καιροῦ καί ἰδιαίτερος ἐφέτος, ἀπασχόλησε τό Γραφεῖο μας ἡ δραστηριότητα τῆς ὀργανώσεως «Γεδεωνίτες» ἢ «Φίλοι τῆς Ἁγίας Γραφῆς». Πρόκειται γιά εὐαγγελική ὀργάνωση τοῦ εὐρύτερου προτεσταντικοῦ χώρου, ἡ ὁποία ἔχει ὡς κύριο σκοπό τῆς τήν διάδοση τῆς Ἁγίας Γραφῆς. Θά ἔλεγε κάποιος, ἐκ πρώτης ὄψεως, ὅτι «οὐδέν τό μεμπτόν». Ὅμως, κατά τήν γνώμη μας -τήν ὁποία διατυπώσαμε καί πρὸς τούς ἴδιους πού μᾶς ἐπισκέφθηκαν καί πρὸς ἄλλους ἀρμόδιους παράγοντες- δημιουργεῖται πρόβλημα ἀπό τό γεγονός ὅτι χρησιμοποιοῦν καί διανέμουν τίς ἐγκεκριμένες ἀπό τό Οἰκουμενικό Πατριαρχεῖο καί τήν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος μεταφράσεις, ἐκτυπώνοντας ἐπάνω τους καί τήν διεύθυνσή τους. Τοῦτο θά μπορούσε νά θεωρηθεῖ ὡς προσηλυτιστική δραστηριότητα, καθόσον ἀποκρύπτουν τήν πραγματική τους ταυτότητα ἀπό τούς παραλήπτες τῶν κειμένων αὐτῶν. Ἔτσι, οἰοσδήποτε θά μπορούσε νά ἀπευθυνθεῖ πρὸς αὐτούς γιά πληροφορίες, ἐκλαμβάνοντας τήν ὀργάνωση αὐτή ὡς Ὁρθόδοξη.

ε) Κατάργηση τῆς ἄδειας Εἰσαγγελία γιά ἐπίγουσα ἱατρική ἐπέμβαση

Μέχρι σήμερα, σέ περίπτωση κατεπίγουσας ἱατρικῆς ἐπέμβασης λόγω κινδύνου ζωῆς ἦταν ἀναγκαῖα ἡ παρέμβαση τοῦ Εἰσαγγελέα. Μέ τήν ἐφαρμογή τοῦ νεώτερου νόμου 3418/2005, δέν ἀπαιτεῖται πλέον

ή άδεια του Εισαγγελέα, αλλά «ό γιατρός μπορεί ό ίδιος νά εκτιμήσει τήν κατάσταση και νά προβεί χωρίς άδεια εισαγγελικού λειτουργού στην άμεση ιατρική επέμβαση σε ανήλικο λόγω κατεπείγουσας ανάγκης» (διάταξη 3/29.12.2008, Εισαγγελίας Πρωτοδικών Θεσσαλονίκης- «Νομικό Βήμα», 2009 σ. 453).

Η απόφαση αυτή έχει ιδιαίτερη βαρύτητα για τίς περιπτώσεις άρνησης μετάγγισης αίματος στους «μάρτυρες του Ίεχωβά».

στ) Κλείνοντας, σημειώνω πληροφορικά ότι κατά τήν διαρρεύσασα περίοδο υπήρξαν αλλαγές και ώς προς τά πρόσωπα πού ήγούνται διαφόρων ομάδων. Παλαιότερα στην Σαηεντολογία, μετά τόν θάνατο του L.R. Hubbard, τήν ήγεσία ανέλαβε ό Ντέιβιντ Μισκάβιτς.

Επίσης, στίς αρχές του παρελθόντος έτους απέβίωσε ό γκουρου Μαχαρίσι Μαχές Γιόγκι του Υπερβατικού Διαλογισμού (7.2.2008), τέλος δέ του 2007 (11.10.2007) και ό Sri Chinmoy, του «Κέντρου ΟΜ».

Στίς προτεσταντικές ομάδες καταγράφονται, ό θάνατος του άρχηγού της «Αρχέγονης Ορθόδοξης Έκκλησίας» (ή «Αδελφότης Ορθοδόξου Αναμορφώσεως» ή «Αναμορφωτική Χριστιανική Ορθόδοξη Έκκλησία»), Στυλιανού Χαραλαμπίκη (Ιανουάριος 2009) και του βασικού στελέχους της «Κοινωνίας Έλευθέρων Ευαγγελικών Έκκλησιών» Αθανασίου Καρμπόνη.

Αυτά ώς ενημέρωση για τίς εξέλιξεις στό διεθνές σκηνικό των νεοφανών αίρέσεων και των παραθρησκευτικών ομάδων κατά τήν τελευταία περίοδο.

Γ) «Έξω πάμε καλά»

Από όσα ανέφερα αποδεικνύεται ότι, τό σκηνικό των νεοφανών αίρέσεων, εξακολουθεί νά βρίσκεται σε εξέλιξη διεθνώς αλλά και στην χώρα μας. Για πολλές περιπτώσεις μπορούμε νά πούμε ότι σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες αντιμετωπίζεται

μέ περισσότερο ενδιαφέρον. Έξω, δηλαδή, «πάμε αρκετά καλά». Εκεί λειτουργούν και δικαστήρια και κρατικές ύπηρεσίες, πού ασχολούνται μέ τήν έκνομη ένιοτε δραστηριότητα μερικών σεκτών. Αυτό φαίνεται και από τήν τελευταία απόφαση της Γαλλικής Κυβερνήσεως νά δημιουργήσει νεώτερο κατάλογο παραθρησκευτικών ομάδων (σεκτών) πέραν εκείνου πού είχε καταρτίσει τό έτος 1995 ή Γαλλική Έθνοσυνέλευση (βλ. «Διάλογος», τ. 56, 23). Αυτό δήλωσε ό Πρόεδρος της «Διύπουργικής Έπιτροπής Επιτηρήσεως και άγώνα κατά των Παραθρησκευτικών παρεκτροπών».

Στήν Ελλάδα, πλήν της συνεχούς, σοβαρής και υπεύθυνης προσπάθειας πού καταβάλλεται από τό Γραφείο της Συνοδικής Έπιτροπής επί των Αίρέσεων, από τίς Πρωτοβουλίες Γονέων της Αθήνας (ΠΕΓ), της Βορείου Ελλάδας, αλλά και της Κύπρου, δέν υπάρχει καμμία άλλη σοβαρή πρωτοβουλία εκ μέρους κρατικών ύπηρεσιών για τήν αντιμετώπιση του σοβαρού αυτού ποιμαντικού και κοινωνικού προβλήματος.

ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ

π. ΔΑΝΙΗΛ ΓΟΥΒΑΛΗΣ (+)

Σεμνός και ταπεινός λειτουργός του Υψίστου, ό Αρχιμανδρίτης π. Δανιήλ Γούβαλης, έκοιμήθη έν Κυρίω στίς 11 Ιουλίου 2009.

Γεννήθηκε στην Πανουργιά Λαμίας τό έτος 1940. Ορφανός από πατέρα, αγάπησε βαθιά τήν Έκκλησία και αφιέρωσε τόν έαυτό του σ' Αυτήν από μικρή ήλικία. Δέν περιορίστηκε στά έφημεριακά του καθήκοντα στην Αγία Παρασκευή Μαλακάσας. Ανέπτυξε μία πλούσια ποιμαντική δραστηριότητα σε κάθε γωνιά της Ελλάδος.

Λειτουργός, ιεροκήρυκας, πνευματικός, συγγραφέας, διδάσκαλος, άπολογητής, μέ φλογερή και καθαρή πίστη και άγωνία για τή στήριξη και τήν οικοδομή ψυχών στην Αλήθεια του Χριστού.

Κάθε τόπος και τρόπος γινόταν γι' αυτόν ἄμβωνας. Κηρύγματα, ὀμιλίες, ἐκπομπές, σειρά βιβλίων, συνέδρια, ἡμερίδες, συζητήσεις ἀτέλειωτες μέ αἰρετικούς, ἦταν ἡ καθημερινή ἀγωνιώδης προσπάθεια τοῦ σεβαστοῦ Γέροντα. Τό εὐλογημένο ἀποτέλεσμα καί οἱ καρποί τῆς γόνιμης ἐργασίας του, ἦταν συχνά ἡ ἐπανένταξη πλανεμένων ἀδελφῶν μας στήν Ἐκκλησία.

Ἡ ξαφνική ἀναχώρησή του γιά τήν αἰώνια Βασιλεία τοῦ Θεοῦ, τήν ὁποία ἐκήρυττε ἐπί δεκαετίες ὡς διάκονος τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, ἀπορφάνισε πλῆθος πνευματικῶν τέκνων του. Ὁ Κύριος ὅμως τοῦ χάρισε χριστιανικά καί ἀνώδυνα τά τέλη τῆς ἐπίγειας ζωῆς του, ἀναπαύοντάς τον ἀπό κόπους πολλούς, δυσκολίες καί ἀγῶνες γιά τή σωτηρία ψυχῶν καί τήν περιφρούρηση τῆς Ἀλήθειας τοῦ Χριστοῦ ἀπό τήν λύμη τῶν αἰρέσεων. Καί τώρα ἀναπαύεται ἀπό τῶν κόπων του στό Ἡουχαστήριον τοῦ Γέροντος Πορφυρίου στό Μήλεσι.

Από τήν δεκαετία τοῦ 1970, μαζί μέ τόν μακαριστό Πρωτοπρεσβύτερο π. Ἀντώνιο Ἀλεβιζόπουλο καί ἄλλους συνεργάτες ἀποτελοῦσαν τό «διδασκτικό προσωπικό» τοῦ «Φροντιστηρίου Ἀντιμετώπισεως αἰρέσεων». Ὅλοι ἐμεῖς, ἐκεῖ ἐλάβαμε τά ἐφόδια γιά νά συνεχίσουμε τό ἔργο καί τήν ποιμαντική προσπάθεια γιά τήν ἀντιμετώπιση τοῦ προβλήματος τῶν νεοφανῶν αἰρέσεων.

Ἡ ΠΕΓ εἶχε τήν εὐλογία νά ἔχει ὡς πολῦτιμο συμπαραστάτη καί συνεργάτη στή διακονία τῆς τόν μακαριστό π. Δανιήλ καί ὅλοι μας αἰσθανόμασταν πάντοτε ἔντονη τήν παρουσία του.

Εἴμαστε βέβαιοι ὅτι τήν μελλοντική διακονία τῆς ΠΕΓ θά στηρίζουν οἱ προσευχές καί τῶν δύο σεβασμίων γερόντων μας, τοῦ π. Ἀντωνίου καί τοῦ π. Δανιήλ.

Ἐμεῖς ὅλοι, μέ αἰσθήματα εὐγνωμοσύνης καί σεβασμοῦ στή μνήμη τοῦ μακαριστοῦ Ἀρχιμανδριτοῦ π. Δανιήλ Γούβαλη,

εὐχόμαστε νά ἀναπαύσῃ ὁ Κύριος τήν ψυχή του ἐν Χώρα ζώντων, «ἐνθα οἱ δίκαιοι ἀναπαύονται».

π. Κυριακός Τσουρός

ΠΑΙΧΝΙΔΙ; ΕΙΚΟΝΙΔΙΟ; ΤΑΙΝΙΑ; ἢ «Ο ΑΝΑΜΕΝΟΜΕΝΟΣ» ΤΗΣ «ΝΕΑΣ ΕΠΟΧΗΣ»;

Ἡ λέξη ἀναφέρεται σήμερα στό «ὑποκατάστατο»· σ' αὐτό ἢ σ' ἐκεῖνον πού παρουσιάζεται, δρᾶ, λειτουργεῖ στή θέση κάποιου ἄλλου. Θά καταλάβετε, φυσικά, ὅτι ἀναφερόμαστε στήν πολύ... in λέξη, πού μᾶς βομβαρδίζει ἀπό τίς διαφημίσεις, ἀπαντᾶται παντοῦ στό διαδίκτυο (internet) καί κατακλύζει τό λεξιλόγιό μας· τήν λέξη: «ΑΒΑΤΑΡ».

Ἐπρεπε πλέον νά τήν μάθουν ἀπ' ἄκρη σ' ἄκρη στόν πλανήτη... γιατί δέν ἐξηγεῖται ἀλλιῶς ἡ μανία προβολῆς τῆς καί σάν τίτλου τῆς κινηματογραφικῆς ταινίας τοῦ Τζέιμς Κάμερον, πού βραβεύθηκε πρόσφατα μέ τή «Χρυσή Σφαῖρα» γιά τή σκηνοθεσία τοῦ «Ἀβατάρ».

Ἡ λέξη εἶναι πολύ παλιά· προέρχεται ἀπό τό χῶρο τοῦ Ἰνδουισμού -πρώιμη ἀναφορά στή λέξη καί στό δόγμα περί Ἀβατάρ βρισκόμε στή Μπαγκαβάτ Γκίτα- ὅπου ὁ Ἀβατάρ (Avatar) ἢ Ἀβατάρ (Avatara), κατά τήν Ἰνδουιστική θρησκεία, σχετίζεται μέ τήν ἐθελούσια «κάθοδο»³ ἀπό τόν «οὐρανόν» στή γῆ, δηλαδή τήν «ἐνσάρκωση», «ἐμφάνιση» ἢ «ἐκδήλωση» (ὄχι ἀπαραίτητα ἀνθρώπινη) ἑνός «ἀνώτερου ὄντος», ἑνός «θεοῦ». Ὁ ὅρος συνδέεται πιά συχνά μέ τόν Βισνού (Vishnu), ἀλλά καί μέ ἄλλες «θεότητες». Μάλιστα, κατά τόν Ἰνδουισμό, τόν ἀποκρυφισμό καί τή «Νέα Ἐποχή», ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστός εἶναι κι αὐτός ἕνας «Ἀβατάρ»· εἶναι ἀπλῶς ἐνσάρκωση «ἀνώτερου ὄντος» ἢ μία «ἐκδήλωση τοῦ Ἀπολύτου», πού ἦλθε σέ μία συγκεκρι-

3. <http://en.wikipedia.org/wiki/Avatar>

μένη χρονική στιγμή –στην «έποχή τῶν Ἰχθύων»- γιά νά «ἐπιτελέσει συγκεκριμένο ἔργο».

Ἀπό τόν ἰνδουισμό, ἡ λέξη χρησιμοποιήθηκε -πέραν τοῦ ἀποκρουφιστικοῦ καί νεοεποχίτικου χώρου- σέ διάφορες εὐκαιρίες, κατ' ἐξοχήν σχετιζόμενες μέ τόν χῶρο τοῦ θεάματος καί τῆς πληροφορικῆς, προφανῶς, καθόλου τυχαία. Ἔτσι ἔχουμε τή δημοφιλή ἀμερικανική «παιδική» σειρά κινουμένων σχεδίων «Avatar»⁴, ὅπου προβάλλονται οἱ πολεμικές τέχνες, ἡ μαγεία καί οἱ νεοεποχίτικες δοξασίες, σάν ἰδανικά πρότυπα γιά τά παιδιά μας. Ἀκόμα, μπορούμε νά ἀναφερθοῦμε στά δεκάδες «διαδικτυακά παιχνίδια Avatar», τήν προέκταση τῆς σειράς.

Ἐκεῖνο ὅμως πού κυριάρχησε στό διαδίκτυο καί μύησε ἑκατομμύρια χρήστες ἦταν ἡ χρήση τῆς λέξης «Ἀβατάρ»⁵, πού χαρακτηρίζει τό εἰκονίδιο, πού ἀντιπροσωπεύει τό χρήστη στά διάφορα Internet chat (ὀμάδες συζήτησης), στά Internet forums (fora), στά προγράμματα instant-messaging (ἀμέσου ἐπικοινωνίας), στά συστήματα «τεχνητῆς νοημοσύνης» (artificial intelligence), στά video games (παιχνίδια βίντεο), σέ χώρους «εἰκονικῆς πραγματικότητας» (non-gaming online worlds), στά παιχνίδια ρόλων (role playing games, RPG), στά blogs καί σέ πολλές ἄλλες περιπτώσεις. «Πατέρας» τῆς ιδέας ἦταν ὁ Νιήλ Στήβενσον (Neal Stephenson)⁶ συγγραφέας ἐπιστημονικῆς φαντασίας. Ἔτσι, ἡ μικρή εἰκόνα, πού ὑποκαθιστᾷ (ἀντιπροσωπεύει) τόν χρήστη στή διακίνησή του στό διαδίκτυο καί συνοδεύει τό «ὄνομα χρήστη» (username), καθιερώθηκε μέ τό ὄνομα «Avatar».

Ἀλλά ἄς ἔλθουμε καί στήν πολυθρόνη τῆς ταινίας τοῦ Κάμερον (James F. Cameron)⁷,

πού ἔρχεται νά ὀλοκληρώσει τή μέχρι σήμερα πλύση ἐγκεφάλου σχετικά μέ τήν, σίγουρα ὄχι τυχαία, χρήση τοῦ ὄρου «Ἀβατάρ».

Παρ' ὅλη τήν ἐξουθενωτική προβολή της ἀπό τά media, ἡ ταινία εἶναι μιά -τεχνικά ἐντυπωσιακή- κουραστική ἐπανάληψη παλαιῶν προτύπων, ὅπως τῆς ἐξαλογίας «Πόλεμος τῶν Ἄστρων» (Star Wars) τοῦ Τζῶρτζ Λούκας (George Lucas) καί ἄλλων. Βέβαια προσπαθεῖ νά μεταφέρει καί τό «οἰκολογικό μήνυμα», πολύ τῆς μόδας σήμερα μέ τήν περιγραφή τοῦ πλανήτη Πανδώρα -τόν πλούσιο σέ ὀρυκτά πλανήτη, τόν ὁποῖο οἱ «κακοί» γήινοι ἐκμεταλλεύονται ἀσύστολα-, ὅπου ζοῦν οἱ φυλές Ναβί, τῶν «καλῶν» ἐξωγήινων ἀνθρωποειδῶν. Στήν οὐσία, ὑπεύθυνη εἶναι ἡ πολυεθνική ἐταιρεία πού ἔχει στήσει σταθμούς ἐξόρυξης, ἔχει κουβαλήσει τόν ἀπαραίτητο ἰδιωτικό στρατό, ἀλλά καί μιά χούφτα ἐπιστήμονες, πού μελετοῦν τίς τοπικές συνθήκες. Τό σενάριο –παρ' ὅλο τό «μαγευτικό περιβάλλον» καί τά ἐντυπωσιακά ἐφέ- δέν διαφέρει καί πολύ ἀπό τίς παραδοσιακές ταινίες western τῆς δεκαετίας '50-'60, ὅπου κι ἐδῶ ὁ «ἐπικεφαλῆς ἀσφαλείας», στρατιωτικός Μάιλς Κούριτς (Stephen Lang, Στίβεν Λάνγκ), ὡς ἄλλος στρατηγός Κάστερ (George A. Custer), ἐπιχειρεῖ τή σφαγή τῶν Ναβί, ἀλλά ἀποτρέπεται τελικά ἀπό τούς «καλούς» τῆς ταινίας.

Πέραν τῶν παραπάνω κι ἐνῶ τά media γενικά ἐπαίνεσαν τό ἔργο χαρακτηρίζοντάς το «ὀπτική πανδαισία» καί «ἀληθινό μπλοκμπάστερ», μέ «ἀπλῆ, καθαρῆ ἀφήγηση καί ἄψογες ἐρμηνεῖες» –μέρος κι αὐτό τοῦ «κυνικοῦ marketing» γιά τό ὁποῖο κατηγορήθηκαν κάποτε καί τά βιβλία καί οἱ ταινίες Χάρι Πότερ-, πολλοί θεατές στή χώρα μας δήλωσαν δυσαρεστημένοι ἀπό τό «ἐπίτευγμα» τοῦ Κάμερον.

Ἐκεῖνο, πάντως πού ἐνδιαφέρει ἐμᾶς, πέραν τῆς χρήσης τοῦ ὀνόματος «Ἀβατάρ»,

4. http://en.wikipedia.org/wiki/Avatar_The_Last_Airbender

5. [http://en.wikipedia.org/wiki/Avatar_\(computing\)](http://en.wikipedia.org/wiki/Avatar_(computing))

6. http://en.wikipedia.org/wiki/Neal_Stephenson

7. http://en.wikipedia.org/wiki/James_Cameron

είναι ή εμφάνιση τῶν Ναβί -όντων τριῶν μέτρων ὕψους, μέ γαλάζιο δέρμα, μακριά οὐρά καί μέγάλα μυτερά αὐτιά- πού παραπέμπει σαφῶς στοὺς «γαλαζοαίματους» γίγαντες-θεοὺς τοῦ ἰνδουισμού, τοὺς καταγόμενους δηθὲν ἀπὸ τὸν πλανήτη Ἀφροδίτη –κατὰ τὴν συνωμοσιολογία καί τὴν ἀποκρυφιστικὴ γραμματεία-, τοὺς «Δρακονιανούς» ἢ τοὺς κατοίκους τῆς μυθικῆς Ἀτλαντίδας.

Ἐκτός ἀπὸ τὴ μορφή τῶν Ναβί, τὸ περιβάλλον τῆς Πανδώρας περιλαμβάνει μιὰ «ἐμψυχωμένη» φύση, ἕνα φυτικὸ καί ζωικὸ περιβάλλον μέ τὸ ὅποιο οἱ αὐτόχθονες ἐπικοινωνοῦν «ἐσωτερικά» καί μεταφυσικά. Οἱ σαμάνοι ἀφθονοῦν καθὼς καί οἱ μαγικὲς τελετουργίες μέ κορύφωση κάποιες γιὰ τὴ μεταφορὰ τῆς ψυχῆς (ζωτικῆς ἐνεργείας) ἀπὸ ἕνα ὄν σὲ ἕνα ἄλλο. Γενικά τὸ σενάριο βασίζεται στὴν ἀποκρυφιστικὴ καί νεοεποχίτικη θέση «ἐνὸς δικτύου ἐνεργείας πού ρεεῖ μέσα ἀπὸ ὅλα τα ἔμβια ὄντα» κάτι πού καθιστᾷ τὸ ὅλο θέμα ἀσυμβίβαστο μέ τὴ θεολογία, τὴν ἀνθρωπολογία καί τὴν κοσμολογία τῆς Ἐκκλησίας, ἀλλὰ καί τὴν κοσμολογία καί ἀνθρωπολογία τῆς ἐπιστήμης.

ΣΤΕΝΟΚΕΦΑΛΙΑ;

Ἐκ πρώτης ὄψεως, ἡ παρακάτω εἶδηση («Τό Βῆμα», 1-10-2009) μπορεῖ νὰ ἐνθουσιάσει, ὅσους πιστεύουν ὅτι ἡ μαγεία δέν εἶναι μιὰ ἀποδεκτὴ πρακτικὴ γιὰ τὸν ἄνθρωπο καί δέν συνιστᾶται εἰδικά γιὰ τὰ παιδιά. Ἄν ὅμως ἡ εἶδηση ἀναλυθεῖ μέ προσοχὴ ἀναδεικνύει τὸν τεράστιο κίνδυνο γιὰ τὸν ἄνθρωπο καί ἐνισχύει τὴν διαπίστωση ὅτι ἔχει ἀλλοιωθεῖ βαθύτατα τὸ ὑγιὲς κριτήριό τῶν ἀνθρώπων ὅπου γῆς.

«ΣΤΕΝΟΚΕΦΑΛΙΑ...

ΟΥΑΣΙΓΚΤΟΝ Ἡ κυβέρνηση τοῦ Μπους δὲν ἔδωσε τὸ προεδρικό μετάλλιο τῆς Ἐλευθερίας στη βρετανίδα συγγραφέα Τζ. Κ. Ρόουλινγκ με τὴ δικαιολογία ὅτι τα βιβλία

με ἥρωα τὸν Χάρι Πότερ “προάγουν τὴ μαγεία”. Ἡ ἀποκάλυψη ἐγένεε μέσα ἀπὸ τὶς σελίδες βιβλίου τοῦ Ματ Λάτιμερ, ὁ ὁποῖος συνέγραφε τὶς ομιλίες πού ἐκφωνοῦσε ὁ πρῶην πρόεδρος τῶν ΗΠΑ Τζορτζ Μπους.

Στο “Speech-Less: Tales of a White House Survivor” (σφ. “Ἄφωνος: Ἱστορίες ἐνὸς ἐπιζήσαντος τοῦ Λευκοῦ Οἴκου”) φάνηκε καθαρὰ ὁ βαθμὸς στον ὁποῖο πολιτικοποιήθηκε ἐπὶ προεδρίας Μπους ἡ ὑψίστη πολιτικὴ διάκριση στὶς ΗΠΑ. Ὁ κ. Λάτιμερ γράφει ὅτι “ἡ στενοκεφαλιά⁸ τῶν ἀνθρώπων τοῦ Λευκοῦ Οἴκου τοὺς οδήγησε στὴν ἐκφραση ἐνστάσεων ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀπονομὴ τοῦ προεδρικοῦ μεταλλίου στὴν Τζ. Κ. Ρόουλινγκ γιὰ τὰ βιβλία τοῦ Χάρι Πότερ προάγουν τὴ μαγεία”...

Τὸ βραβεῖο ἀπονέμεται σὲ «ἄτομα με μεγάλη συνεισφορά στὴν ἀσφάλεια», καθὼς καὶ γιὰ «σημαντικὰ ἐπιτεύγματα στον πολιτισμὸ, στον δημόσιο ἢ καὶ στον ἰδιωτικὸ βίον».

Στὰ ἀνωτέρω, ἀξίζει νὰ προσεχθεῖ ὅτι ὁ «ἄφωνος» κ. Λάτιμερ χαρακτηρίζει τὴν ἄρνηση ἐπίδοσης τῆς διάκρισης στὴν Ρόουλινγκ ὡς «στενοκεφαλιά», τὸ ἴδιο κι ὁ Ἕλληνας συντάκτης πού μετέφρασε τὴν εἶδηση ἀπὸ τὸ ξενόγλωσσο πρωτότυπο⁹. Τὰ παραπάνω σηματοδοτοῦν τὴν διάβρωση πού ἔχουν ὑποστῆ τὸσον τὰ ΜΜΕ πού ἐγκωμιαστικά προβάλλουν τὴν συγγραφέα τοῦ Χάρι Πότερ καί τὸ ἔργο τῆς ὅσον καί ὁ κοινωνικὸς ἴστος πού ἔχει ὑποστῆ τὴν πλύση ἐγκεφάλου ἀπὸ τὰ ΜΜΕ.

Ἄς μὴν ξεχνᾶμε ὅτι τὸσον ὁ ἀπελθὼν Πρόεδρος τῶν ΗΠΑ καί ἡ οἰκογένειά του εἶχαν δημόσια ἐγκωμιάσει τὰ βλαπτικὰ προϊόντα τῆς Ρόουλινγκ¹⁰, ὅσον καί ὁ νῦν Πρόεδρος Μπαράκ Ὀμπάμα¹¹, γιὰ νὰ μὴν

8. Ἡ ὑπογράμμιση, δική μας.

9. http://www.myfoxillinois.com/dpp/news/dpgo_Book_Bush_White_House_JK_Rowling_fc_20090928_3746296

10. Στὸ ἴδιο.

11. <http://www.sigmalive.com/simerini/world/epikairotita/190511> καί http://news.kathimerini.gr/4dcgi/_w_articles_world_2_09/09/2009_328573 κ. ἄ.

ΟΜΑΔΕΣ ΜΕΛΕΤΗΣ ΤΟΥ ΣΚΗΝΙΚΟΥ ΤΩΝ ΑΙΡΕΣΕΩΝ

Λειτουργούν και έφετος, στά πλαίσια τής Π. Ε. Γ., οί έξής Όμάδες Μελέτης του Σκη-
νικού τών Αίρέσεων και τής Παραθρησκείας:

1. **Όμάδα Μελέτης** τής ιστορίας, εξέλιξης, διδασκαλίας και δράσης τής **Έταιρίας «Σκοπιά»** τών **«Μαρτύρων του Ίεχωβά»**. Κάθε Πέμπτη, 5.30'-6.30' μ.μ.
2. **Όμάδα Μελέτης** τής ιστορίας, εξέλιξης, διδασκαλίας και δράσης τών **Πεντηκο-
στιανών**. Κάθε Δευτέρα, 6.00'-8.00' μ.μ.
3. **Όμάδα Μελέτης** τής ιστορίας, εξέλιξης, διδασκαλίας και δράσης τής **Νεοειδωλο-
λατρίας**. Κάθε Δευτέρα, 6.30'-8.30' μ.μ.
4. **Όμάδα Μελέτης** του σκηνικού τής **«Νέας Έποχής»** (Γκουρουϊστικές, Αποκρουφι-
στικές, Έναλλακτικές, Νεο Γνωστικές, Σατανιστικές κ.λπ. ομάδες). Κάθε Πέμπτη,
7.00'-9.00' μ.μ.

Τά **Μαθήματα** πραγματοποιούνται σέ αίθουσα του Ένοριακού Κέντρου τής Άγίας
Παρασκευής (Άποστόλου Παύλου 10, δύο δρόμους δεξιά, μετά τήν Ε. Ρ. Τ.). Τηλ. έπικοι-
νωνίας: 210 6396 665.

ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΕΣ ΕΚΠΟΜΠΕΣ

Άπό τό **Ραδιοφωνικό Σταθμό τής Πειραϊκής Έκκλησίας, 91,2 FM**, μεταδίδεται ή
έκπομπή: «Άντιαιρετική Δράση». Σάββατο, 14.15-15.00. Έπιμελούνται και παρουσιάζουν
ό Πρωτοπρ. π. Κυριακός Τσουρός και ό κ. Δημ. Κόκκορης.

Ίστοσελίδα τής ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ:
www.ecclesia.gr, e mail: ierasynodos@ecclesia.gr

Ίστοσελίδα τής ΣΥΝΟΔΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΕΠΙ ΤΩΝ ΑΙΡΕΣΕΩΝ:
www.ecclesia.gr/greek/holysynod/committees/heresies/HERESIES.HTM
e mail: aireseis@gmail.com τηλ. 210 7272240-3, fax: 210 7272244

Ίστοσελίδα τής Π. Ε. Γ.: www.ppu.gr τηλ. 210 6396665, fax: 210 6082219

άναφερθούμε στόν άχαρακτήριστο εκείνο,
πού ξεκίνησε «σταυροφορία» για τήν άπο-
νομή του Βραβείου Νομπέλ του 2004 στή
συγγραφέα του Χάρι Πότερ¹².

Τελικά άποδεικνύεται ότι ύπάρχει ακό-
μη έλπίδα, καθώς τό στέλεχος ή τά στε-

12. [http://en.wikipedia.org/wiki/James_Downey_\(Internet_performance_artist\)#Harry_Potter_Nobel_Prize_letter_writing_campaign](http://en.wikipedia.org/wiki/James_Downey_(Internet_performance_artist)#Harry_Potter_Nobel_Prize_letter_writing_campaign)

λέχη του έπιτελείου του πρώην Προέδρου
Μπούς, πού τόν άπέτρεψαν άπό τό νά
κάνει τό λάθος τής ζωής του σίγουρα φω-
τίστηκαν άνωθεν.

Παρό όλα αυτά, δυστυχώς, ή «Νέα Έπο-
χή» καλπάζει συμπαρασύροντας έπώνυ-
μους και άώνυμους και τό μόνο αντίδοτο
στήν κατρακύλα αυτή, άποδεικνύεται ότι
είναι ό Κύριος και ή Έκκλησία του.

π. ΚΥΡΙΑΚΟΥ ΤΣΟΥΡΟΥ Δρ. Θ.

ΓΡΑΜΜΑΤΕΩΣ ΤΗΣ ΣΥΝΟΔΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΕΠΙ ΤΩΝ ΑΙΡΕΣΕΩΝ

Ο ΝΕΟΠΑΓΑΝΙΣΜΟΣ ΤΗΣ «ΝΕΑΣ ΕΠΟΧΗΣ»

«... Τό φαινόμενο του “νεοπαγανισμού”, ως μιάς από τις πολλές “άτραπούς” τής “Νέας Έποχής”, δημιουργεί σύγχυση στους Ορθόδοξους Έλληνες και αποτελεί ένα σοβαρό ποιμαντικό πρόβλημα και όχι μόνο.

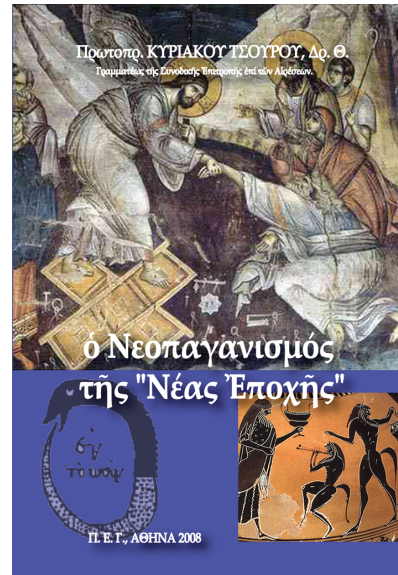
Τό σύνθημα, πού ακούγεται στόν “χώρο” αυτό:

“ή Έλληνας ή Χριστιανός”, καίτοι γιά μιάς ουσιαστικά είναι ένα ψευδεπίγραφο δίλημμα, δέν πρέπει νά υπερεκτιμάται, αλλά ούτε καί νά υποβαθμίζεται.

Πολύ περισσότερο, όταν τά Έλληνικά “αρχαιολατρικά” ρεύματα δραστηριοποιούνται ως ένας “νέος αντιχριστιανισμός” καί, sé αρκετές περιπτώσεις, μέ έντονο έθνικιστικό χαρακτήρα.

Η αντίπαράθεσή τους πρός τόν Χριστιανισμό συνοδεύεται συχνά από φανατισμό καί ακρότητες, προκατάληψη, απειλές καί ύβρεις, άπαξιωτικές εκφράσεις, ανεπίτρεπτους χαρακτηρισμούς, ύπερβολές, διαστρεβλώσεις, άβάσιμους ισχυρισμούς καί έλλειψη έπιστημονικής τεκμηρίωσης τών λεγομένων καί γραφομένων.

Χρησιμοποιούν διχαστικά συνθήματα, πού άπειλούν νά πηξουν τήν έθνική μας όμοψυχία καί νά διχάσουν τούς “Έλληνες sé “Έλληνες” καί “Χριστιανούς”».

Σελίδες: 696. Τιμή λιανική: 25 €.

Πώληση χονδρική (για βιβλιοπωλεία) & λιανική: Έκδόσεις Σταμούλη Α. Ε., τηλ.: 210 5238305.

Γιά άποστολές «έπί άντικαταβολή»: Τηλ.: 210 6396665, Fax: 210 6082219.

ΧΡΗΣΤΟΥ ΤΑΓΑΡΑΚΗ, ΕΡΕΥΝΗΤΟΥ ΑΘΛΙΑΤΡΙΚΗΣ

ΕΙΝΑΙ Η ΓΙΟΓΚΑ ΣΩΜΑΤΙΚΗ ΑΣΚΗΣΗ-ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΗ;**Είναι ή γιόγκα ως μυϊκή άσκηση κατάλληλη γιά τή βελτίωση τής ύγείας;**

Έδώ καί αρκετές δεκαετίες, όρισμένοι κύκλοι προβάλλουν στό δυτικό κόσμο τή γιόγκα ως ιδανική μορφή σωματικής άσκησης.

Επίσης γίνονται μαθήματα-σεμινάρια γυμναστικών άσκήσεων, διδάσκονται στάσεις καί κινήσεις τού σώματος, όπως αυτές εφαρμόζονται

στόν ινδουισμό καί στόν βουδισμό (γιόγκα).

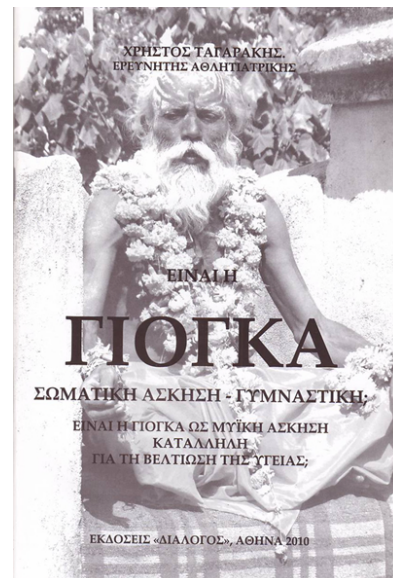
Στό παρόν κείμενο γίνεται προσπάθεια νά παρουσιαστεί τό θέμα μέ τόν απλούστερο δυνατό τρόπο.

Σκοπός τής μικρής αυτής εργασίας είναι νά μπορέσει νά άντιληφθεί ό καθένας, άνεξαρτήτως τών θρησκευτικών, πολιτικών ή άλλων προτιμήσεών του τίς διάφορες πλευρές τού ζητήματος.

Η σωματική άσκηση είναι κοινό αγαθό, όπως καί ή έλευθερία. Ό κάθε ένας έχει τό δικαίωμα νά γνωρίσει ποιά είναι ή άλήθεια γιά τό συγκεκριμένο θέμα.

Μόνο έτσι, θά είναι sé θέση νά επιλέξει έλεύθερα, αυτό πού ό ίδιος κρίνει ως σωστό.

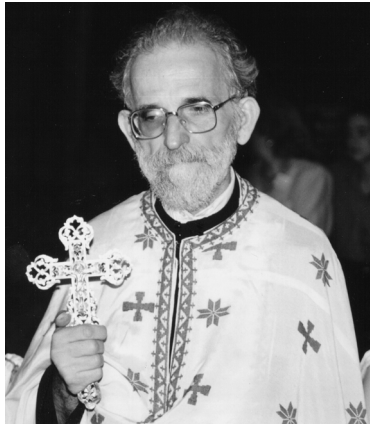
Η μελέτη γίνεται μέ βάση τίς σύγχρονες άπόψεις τής ιατρικής, τής αθλητιατρικής καί τής θρησκείολογίας.

Σελίδες: 40. Τιμή λιανική: 2 €.

Πώληση χονδρική (για βιβλιοπωλεία) & λιανική: Έκδόσεις Σταμούλη Α. Ε., τηλ.: 210 5238305.

Γιά άποστολές «έπί άντικαταβολή»: Τηλ.: 210 6396665, Fax: 210 6082219.

**ΒΙΒΛΙΑ ΠΟΥ ΣΥΝΙΣΤΟΥΜΕ
του π. Αντωνίου Αλεβιζοπούλου
και συνεργατών του**

1. «Ἡ Ὁρθοδοξία μας».
2. «Ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία. Πίστη-Λατρεία- Ζωή».
3. «The Orthodox Church. Its Faith, Worship and Life».
4. «Ἡ ἀστρολογία στὸ φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας».
5. «Ποιμαντικὴ ἀντιμετώπιση τῶν αἱρέσεων καὶ τῆς παραθρησκείας».
6. «Ἐγχειρίδιο αἱρέσεων καὶ παραχριστιανικῶν ὁμάδων», (ἔκδ. Γ΄).
7. «Πεντηκοστιανοὶ καὶ Ὁρθοδοξία».
8. «Μετενσάρκωση ἢ Ἀνάσταση; Ὁρθόδοξη θεώρηση τοῦ Κακοῦ», (ἔκδ. Β΄).
9. «Ἀποκρυφισμὸς, Γκουρουϊσμὸς, “Νέα Ἐποχὴ”», (ἔκδ. Γ΄).
10. «Διαλογισμὸς ἢ προσευχή; Ὁρθόδοξη θεώρηση».
11. «Ἡ Λατρεία τῆς “Σκοπιᾶς”», (τόμος Α΄).
12. «Μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβά καὶ Ὁρθοδοξία», (τόμος Γ΄).
13. «Ἡ χαμένη ἀθωότητα. Περιπλανήσεις σὲ δρόμους τοῦ Ἐωσφόρου».
14. «Νεοφανεῖς αἱρέσεις-Καταστροφικὲς Λατρεῖες στὸ φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας».
15. «Ἐγκληματικὸ δόγμα. Ἐμπειρίες πρῶν σατανιστῶν».
16. «Ὁμάδες ἀσυμβίβαστες μὲ τὴν Ὁρθόδοξη πίστη», ἔκδ. Ζ΄ Πανορθόδοξου Συνδιασκέψεως (Ἀλίαρτος 20-26/9/1995).
17. «Ναζισμὸς μὲ ἄλλο πρόσωπο. Μεθοδεύσεις ὁλοκληρωτικῶν αἱρέσεων καὶ παραθρησκευτικῶν ὁμάδων».
18. «Ἀντιμετώπιση τῶν αἱρέσεων. Προβληματικὴ καὶ στρατηγική».
19. «Νεοσατανισμὸς. Ὁρθόδοξη θεώρηση καὶ ἀντιμετώπιση».
20. «Ἀντιμετώπιση τῶν αἱρέσεων καὶ τῆς παραθρησκείας. Πρακτικὸς ὁδηγὸς γιὰ τὴν οἰκογένεια».
21. «Τὸ Νόημα τῆς ζωῆς στὸ φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας».
22. «Καταστροφικὲς λατρεῖες στὸ φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ ἡ νομικὴ ἀντιμετώπισή τους».
23. «Αὐτογνωσία, αὐτοπραγμάτωση, σωτηρία».
24. «Ρωμαιοκαθολικισμὸς, Προτεσταντισμὸς καὶ Ὁρθοδοξία».
25. «Ἀφιέρωμα στὸν π. Αντώνιο Αλεβιζόπουλο» ἔκδ. Π.Ε.Γ.
26. Μοναχῆς Ἀντωνίας, «Νεοπεντηκοστιανοὶ στὴν Ἑλλάδα», ἔκδ. Π.Ε.Γ.
27. Νικολάου Σταυριανίδη, «Θρησκευτικὴ Ἐλευθερία», ἔκδ. Π.Ε.Γ.
28. Νικολάου Σταυριανίδη, «Θεοσοφία - “Νέα Ἐποχὴ”», ἔκδ. Π.Ε.Γ.
29. Κωνσταντίνου Γρηγοριάδη, «Σχεδιάγραμμα Ὁρθόδοξου Κατηχήσεως», ἔκδ. Π.Ε.Γ.
30. Ἰωάννου Μηλιῶνι, «Ναὶ ἢ ΟΧΙ στὸ Χάρι Πότερ;», ἔκδ. Π.Ε.Γ. (ἔκδ. Δ΄).
31. Λεωνίδου Ἰ. Φιλιππίδου. «Ἡ Παγκόσμιος προσδοκία Θεανθρώπου Λυτρωτοῦ», ἔκδ. Π.Ε.Γ.
32. Κωνσταντίνου Γρηγοριάδη, «Ἡ Ἁγία καὶ Μεγάλῃ Ἑβδομάς», ἔκδ. Π.Ε.Γ.
33. «Ὁ ἀποκρυφισμὸς στὸ φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας», Γενικὴ θεώρηση, (τεῦχος 1ο).
34. «Ὁ ἀποκρυφισμὸς στὸ φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας», Καμπάλα κ.λπ. (τεῦχος 2ο).
35. «Ὁ ἀποκρυφισμὸς στὸ φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας. Ἀλχημεία» (τεῦχος 3ο).
36. «Ὁ ἀποκρυφισμὸς στὸ φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας. Ἀποκρυφιστικὲς Ὁμάδες», Ροδόσταυροι κ.λπ. (τεῦχη 4ο-10ο).
37. «Ὁ ἀποκρυφισμὸς στὸ φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας. Νεοαποκρυφισμὸς», (τεῦχη 11ο-15ο).
38. «Ὁ ἀποκρυφισμὸς στὸ φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας. Μαγεία», (τεῦχη 16ο-20ο).
39. «Σατανιστικὲς παγίδες» (σειρά Β΄).
40. Κυριακοῦ Κυριαζόπουλου, «Σαηεντολογία», ἔκδ. Π.Ε.Γ.
41. Κωνσταντίνου Χολέβα, «Ποιοὶ καὶ γιατί ἀμφισβητοῦν τὴν Ἑλληνορθόδοξη παράδοση;», ἔκδ. Π.Ε.Γ.
42. Ἄννας Μπουρδάκου, «Μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβά. Ἀπὸ τό Α στὸ Ω».
43. π. Κυριακοῦ Τσουροῦ, «Ὁ Νεοπαγανισμὸς τῆς “Νέας Ἐποχῆς”».
44. Χρήστου Ταγαράκη, «Εἶναι ἡ γιόγκα σωματικὴ ἄσκηση-γυμναστική;».

Βιβλία ἄλλων ἐκδόσεων ποὺ συνιστοῦμε

1. «Ἡ Ὁμοιοπαθητικὴ ἀσυμβίβαστη μὲ τὴν Ὁρθόδοξη Πίστη», ἔκδ. Π.Ε.Γ Βορείου Ἑλλάδος, (ἔξαντλήθηκε). Ὑπάρχει στὴν ἰστοσελίδα: www.orthodoxnet.gr/modules.php?op=modload&name=News&file=article&sid=41
2. Μοναχοῦ Ἀρσενίου Βλιαγκόφτη, «Σύγχρονες Αἱρέσεις. Μία πραγματικὴ ἀπειλή», ἔκδ. Παρακαταθήκη (τηλ. 2310 222511).
3. Βουδιστικὲς αἱρέσεις στὸ φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας», ἔκδ. Παρακαταθήκη (τηλ. 2310 222511).
4. Μ. Ε. Johnes, α) «Ὁ Νίκ Μάρβελ καὶ ὁ πόλεμος μὲ τὸ θηρίο», β) «Ὁ Νίκ Μάρβελ καὶ ὁ μαρμαρωμένος βασιλιάς», ἔκδ. Κ. Ε. Δ., Ι. Ν. Ἁγίου Νικολάου Πατρῶν (τηλ. 2610 275022).

Τὰ βιβλία διατίθενται στὰ βιβλιοπωλεῖα. Ἄν δὲν τὰ βρίσκετε μπορεῖτε νὰ ἀπευθυνθεῖτε στὴν Π.Ε.Γ, τηλ. 210 6396665, προκειμένου νὰ σᾶς ἀποσταλοῦν ἐπὶ ἀντικαταβολή.